De data aceasta pentru seară, rochia gen furou, formată din mai multe volane suprapuse, din franjuri fine, se poartă cu un șal lung care se înnoadă pe gît.

Cardin recomandă această rochie de mătase imprimată în desene mici, avînd toată amploarea în spate, unde se petrece mult.

Foarte scurtă ... de lînă are ... benzi dantelate ... mînşete precum şi un corset mai lat.

Pantofii care se poartă rămîn, firește, cei cu vîrful pătrat și tocul gros. Iar preferințele se îndreaptă, de multe ori, spre pantofii sport.

Cordonul, cu micile sau marile lui accesorii metalice accentuează, de cele mai multe ori, talia. Poşeta se poartă, cu predilecţie, pe umăr. Cît priveşte cataramele, ele îşi găsesc foarte des locul pe rochii, paltoane sau jachete, aşa cum se poate observa în fotografiile de mai jos.

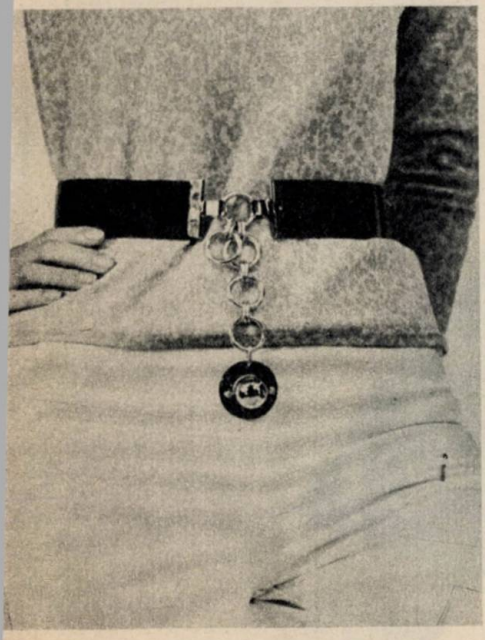

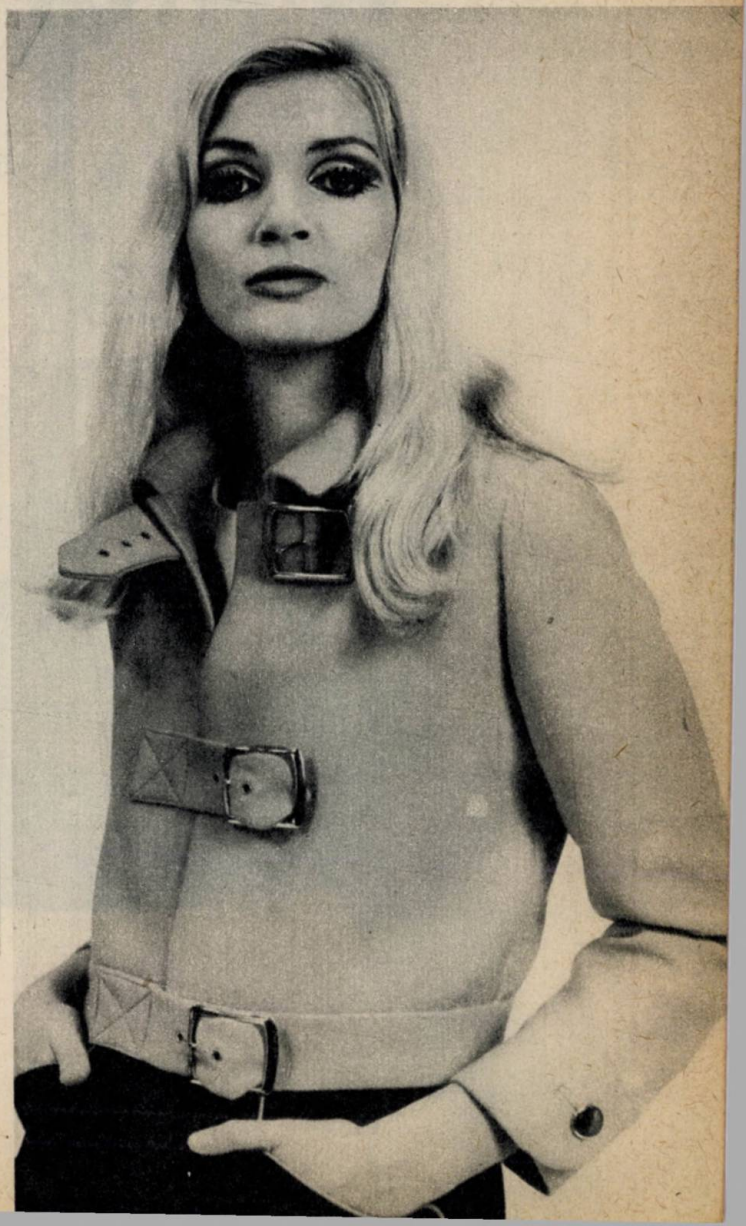

Rochia cu linie trapez, într-o culoare uni este însoțită de o jachetă lungă din țesătură imprimată, prinsă doar în talie.

Pentru automobil sau excursie — aceasta este destinația rochiei de stofă garnisită cu fîșii înguste într-o culoare contrastantă.

Pardesiul ce amintește puțin stilul Courreges este lansat de fapt de Louis Feraud și pare, din pricina scurtimii lui, mai degrabă... o jachetă.

Dungile orizontale avantajează o femeie slabă. Cu atît mai mult, cu cît țesătura cu fir lucitor, a servit atît pentru confecționarea rochiei cît și a jachetei trei sferturi cu mînecă.

Fularul grațios innodat pe umăr înveselește un pulovăr sau o rochie închisă pe gît.

Real înclină pentru un palton cambrat puțin pe talie, cu garnitură bogată de blană, la guler, la manșetele late, pe marginile hainei.

Un ansamblu foarte potrivit pentru o fată tînără: rochie, pelerină și beretă cu garnitură de flori aplicate pe bustul și tivul rochiei și repetată la tivul pelerinei.

Haină de iarnă din antilopă, cu guler mic și tiv lat de blană.

Cordonul lat, ca un briu și basmăluța se potrivesc chiar și unei rochii vaporoase de seară.

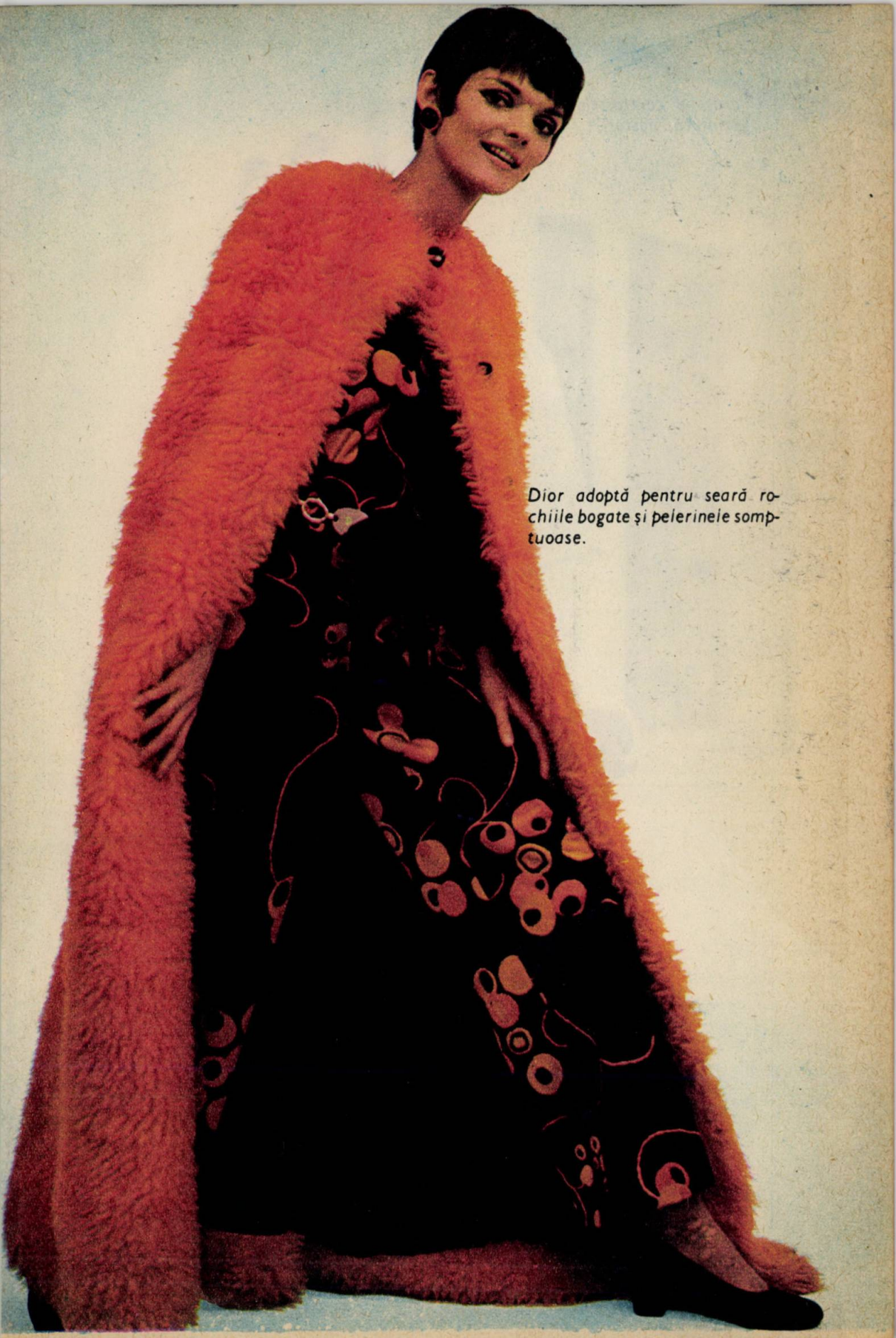

Dior adoptă pentru seară rochiile bogate și pelerinele somptuoase.

Pardesiul contrastelor: dungi, garnitură, nasturi.-

Taiorul cu jachetă scurtă încheiată cu fermoar preferă oricărei garnituri — tintele.

a b c-ul bunei cuviințe

Cu patru secole în urmă, Roger Bacon spunea că politețea este veșmîntul sufletului. Trebuie folosită ca o îmbrăcăminte care n-are nimic deosebit, dar ascunde defectele trupului. Ea nu trebuie să împiedice să ne manifestăm firesc.

Prin politețe deci nu trebuie să înțelegem un ansamblu artificial de convenții, mai mult sau mai puțin impuse de modă sau snobism. Convențiile acestea n-au decît o valoare trecătoare. Drepturile și îndatoririle reciproce își au izvorul în conștiința omului care, la rîndul ei, reflectă relațiile sociale. Nu poți fi politicos dacă nu ești simplu, firesc, amabil cu alții. În vorbă ca și în fapt, buna-cuviință reflectă respectul profund față de semeni. Ea reprezintă o dimensiune a relațiilor între oameni, izvorîtă din simțul măsurii, din bunul simț care fundamentează orice ghid al bunei-cuviințe.

ALBINA: Fără îndoială, soțul dv. e bine să știe că sînteți ca o albină de harnică... Cu toate îndeletnicirile de bună gospodină, rămîneți totuși ordonată, cochetă chiar. Nu vă transformați într-o mică sperietoare ciufulită, îmbrăcată mereu în aceeași rochie veche, decolorată, tîrîind o pereche de papuci antediluvieni.

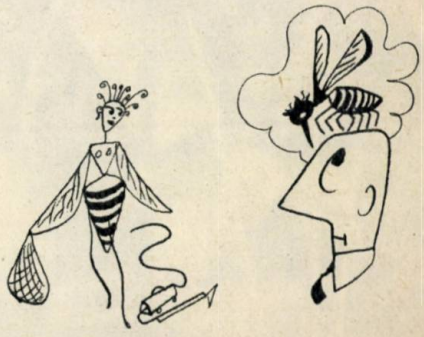

ALCOOL: Dacă e îngăduit să mai ceri o ceașcă din cafeaua pe care ai băut-o cu plăcere, buna-cuviință te oprește să ceri gazdei un al doilea pahar de băutură. Mai ales dacă băutura e scumpă sau greu de pregătit.

ALEGERE: Nu vă alegeți bucata sau felia dintr-un platou care vi se oferă; luați-o pe cea care e înaintea dv.

ANIVERSARE: Aveți obiceiul să vă notați datele zilelor de naștere ale prietenilor dv.? Foarte lăudabil. Le trimiteți felicitări însoțite de flori, de bomboane, de cadouri.

Dar dacă aveți o prietenă pe care gîndul că îmbătrînește o întristează și băgați de seamă că vrea să treacă sub tăcere numărul de ani pe care îi împlinește, feriți-vă să-i amintiți. Dovediți-vă atenția și afecțiunea cu alte prilejuri. Doriți să-i urați «ani mulți și fericiți»? Anul nou e cel mai nimerit prilej.

ANUL NOU: Prima zi a anului — un fericit moment pentru a ne hotărî (în sfîrșit!) să fim în orice circumstanță un model de curtoazie! Flori, bomboane, cadouri vom trimite celor care, în timpul anului, ne-au primit de nenumărate ori în casa lor. E ultima zi în care felicitările trebuie să parvină superiorilor.

APA: Se pune pe masă în carafă înainte de a fi poftit comesenii.

ARGOU : Aveți arta de a strecura cu haz un cuvînt cu un sens nou, altul decît cel curent? Reușiți s-o faceți fără să cădeți în vulgaritate? Foarte bine! Dar fiți totuși econom. Nu toată lumea gustă savoarea lor. Fiți mai cu seamă atent în ce împrejurări folosiți argoul. Proscriți-l fără milă în reuniuni oficiale.

ASCENSOR: În ascensor sînt două feluri de pasageri: cei care ajunși la etajul dorit închid ușa cu grijă și cei care uită s-o facă! Înăuntrul lui întîlnești două categorii de tineri: cei care salută și își scot pălăria dacă sînt cu o femeie și cei care nu se gîndesc s-o facă. Printre colocatari două feluri de oameni grăbiți: unii care, intrați în lift, cu toată graba lor, așteaptă și pe vecinul care îi urmează la zece pași; alții care o pornesc în sus chiar sub nasul celor ce s-au grăbit totuși să nu piardă ascensorul.

ATENȚIE: Atenția e cea dintîi calitate a unei bune gazde. La masă are fiecare la îndemînă pîinea, sarea? Carafa cu apă nu cumva e așezată așa încît oaspetele nu îndrăznește să întindă mîna după ea? În camera oferită musafirilor lampa de noapte are bec? N-a uitat să le rezerve în dulap un raft și cîteva umerașe pe care să-și pună lucrurile?

AUTOBUZ: Ca orice mijloc de transport în comun prezintă o serie de inconveniente, care ar dispare repede dacă toată lumea ar face ca dv., adică:

- *dacă n-ar confunda urcarea în vehicul, cu luarea cu asalt a unei cetăți dușmane, sau cu un meci de lupte corp la corp;*
- *dacă n-ar porni un sprint spre a fi sigur de un loc pe scaun;*
- *dacă ar ceda cu surîsul pe buze locul rezervat persoanelor în vîrstă (și dacă copiii ar fi învățați de mici s-o facă);*
- *dacă n-ar participa la discuții neplăcute și mai ales dacă nu le-ar declanșa;*
- *dacă și-ar păstra, în ciuda unei furtuni desfănțuite; bunul simț, umorul și sentimentul care îi îndeamnă pe oameni de a-și veni unul în ajutorul celuilalt.*

AUTOMOBIL: Dacă e o datorie să veghezi la securitatea pasagerilor tăi, politețea cere să nu atingi nici o dată o viteză menită să-i ducă la disperare sau să-i obligi să recurgă la carbaxin. E mai bine să te lași depășit de bună voie.

BAGAJE: Prietenii dv. v-au invitat să faceți o călătorie cu mașina lor. Nu-i incomodați cu bagaje inutile. Un sac de mînă și o valiză nu prea mare, iată tot ce e decent să-ți iei.

BĂUTURA: Pare fără importanță cum bei, — un pahar de apă, mai cu seamă. Și totuși nimic nu trădează mai ușor lipsa unei educații ca felul în care bei și mănînci. Nu uitați: ștergeți-vă bine gura înainte și după ce ați băut. Un pahar cu urme de sos, nu poate fi decît displăcut vecinilor dv. de masă. Cînd ridicați paharul nu ridicați și cotul și nici nu țineți degetul mic în aer.

BIGUDIURI: A sunat! Înainte de a deschide, scoateți-le în grabă sau măcar acoperiți-vă capul cît mai estetic. Pe soțul dv. încercați, pe cît posibil, să-l scutiți de acest spectacol de loc agreabil. La piață sau pînă la pîine cu bigudiurile pe cap? Nu, în nici un caz! Oricît de artistic ar fi disimulate...

BIJUTERII: Veritabile sau imitații, nu purtați prea

multe bijuterii și mai cu seamă adaptați-le împrejurărilor. Dimineața cînd faceți piața evitați bijuteriile scînteietoare, care și-ar găsi locul cel mai potrivit pe o rochie de seară.

BOMBOANE: Dacă primiți o cutie de bomboane, nu așteptați plecarea oaspeților ca s-o deschideți. Faceți-o de îndată și oferiți tuturor.

BUCĂTĂRIE: Sub pretextul de a vă ajuta prietena care v-a invitat la masă, nu vă duceți în bucătărie ca să-i ridicați capacele, să-i reglați (citiți dereglați) flăcările aragazului. Rămîneți lîngă ea, dacă vă roagă, dar nu ieșiți din rolul dv. de invitată.

BUNA DISPOZIȚIE: Dacă împărtiți existența cu o persoană plină de ciudățenii, care o zi din două se scoală pe picior greșit, cea mai bună soluție e să-i opuneți o imperturbabilă bună dispozitie.

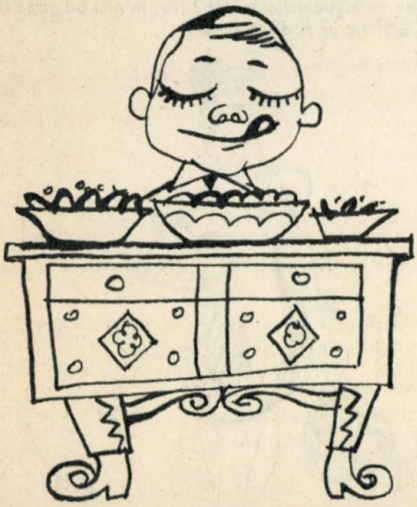

BUFET RECE: Ori cît de apetisante ar fi sandvișurile și gustările, și chiar dacă sînteți un recunoscut gurmand, încercați să fiți discret. Nu vă numărați printre cei care cu o farfurie vîrfuită într-o mînă și cu un pahar plin în alta nu se dau duși de lîngă bufet.

CADOURI: Îl veți alege după posibilități dar și în funcție de circumstanțe și gusturile destinatarului. Nu subestimați importanța pe care o are felul în care-i dăruiți. Ea valorează uneori chiar mai mult decît darul în sine.

CANCANURI: «Toți vorbesc!»...Faceți-vă un titlu de glorie din a «nu ști nimic», din a nu colporta nimic.

CAMPING: Dați-vă osteneala să nu-i deranjați într-una pe vecinii sortiți de întîmplare și, care ca și dv. au venit să scape de inconvenientele vieții citadine. Întoarcerile nocturne zgomotoase, tranzistorul pus la maximum, incursiunile permanente în cortul lor sub pretext că deschizătorul de conserve și tirbușonul au rămas pe masa din bucătărie, nu le vor face în nici un caz plăcere. Dacă ei apelează la dv., fiți amabili.

CARTEA DE VIZITĂ: Poți trăi foarte bine și fără. Sînt totuși practice și îți servesc în multe împrejurări (schimb de adrese, exprimarea unor felicitări, însoțirea darurilor etc.) În nici un caz nu se exprimă condoleanțe printr-o carte de vizită și nici nu se mulțumește pentru un dar. Fantezia nu face casă bună cu cartea de vizită. Ea va fi imprimată fără nici o înfloritură. Numele se pune întotdeauna în mijloc și nu în dreapta sus și nici jos în stînga.

CĂSCAT: Chiar dacă vă plictisiți de moarte, în public încercați să vă stăpîniți căscatul. Amabilitatea nu are decît de cîștigat, estetica de asemeni. Dacă totuși vi se întîmplă, puneți palma dinaintea gurii.

CEAPA: Dacă ați invitat oaspeți la prînz evitați, oricît de picante ar fi, salatele care se prepară cu ceapă crudă, căci nu cunoașteți programul celorlalți.

CEAS BRĂȚARĂ: Nu se poartă niciodată cu rochie de seară.

COAFOR: Discreția e bine să nu fie uitată nici la coafor. Zgomotul căștii sub care vă uscați vă joacă renghiuri. Chiar dacă vi se pare că vorbiți vecinei în șoaptă, confidențele dv. sînt de fapt împărtășite tuturor. Rezumați-vă deci la considerații generale, nici intimități, nici nume proprii.

COATE: Se țin lipite de corp și nu în chip de aripi de rață sau sprijinite pe masă. Nu se atrage atenția vecinului cu cotul. Riscați, dacă mănîncă, să-i puneți sosul în brate.

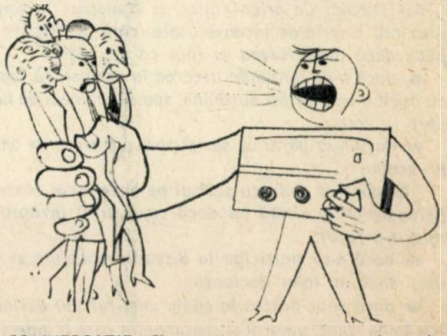

CONVERSAȚIE: Chestie de circumstanță: cîte o dată

o plăcere, cîteodată o corvoadă. Nu țineți neapărat «să străluciți» printr-o discuție savantă. Cunoașteți subiectul, cu atît mai bine. Nu-i obligați însă pe alții să asculte un monolog. Lăsați-i și pe ei să spună un cuvînt. Nu cunoașteți tema discuției? Învățați să ascultați. Puneți întrebări cu rost dar feriți-vă să luați vorba din gura cuiva, folosind formula atît de uzitată: «iartă-mă că te-am întrerupt». Nu, în nici un caz! Nimic nu poate fi mai nepoliticos. Sînteți gazdă? Încercați subiecte de discuții care pot interesa pe toți. Evitați pe cele în limbaj profesional și feriți-vă să folosiți expresii la modă numai spre a-i impresiona pe ascultători. Feriți-vă ca de foc să vorbiți de dv.: de sănătate, de procese, de necazuri. Nu sînteți de acord cu părerea unuia dintre convivi, susțineți-vă punctul de vedere cu argumente, nu ridicînd vocea sau recurgînd la ofense.

CUȚIT: Cum să iei și să ții cuțitul la masă? Simplu. Apucîndu-l de mîner între degetul mijlociu și cel mare în timp ce cu arătătorul apeși pe mîner fără să avansezi pe lamă.

CUVINTE MAGICE: «Vă rog», «dacă doriți», «dacă sînteți bun», «îmi dați voie», «nu vă supărați», «mulțumesc». Cuvinte simple, comode, plăcute. Îți fac impresia că nu înseamnă nimic dar au o forță magică care transformă dorințele, visele în realitate.

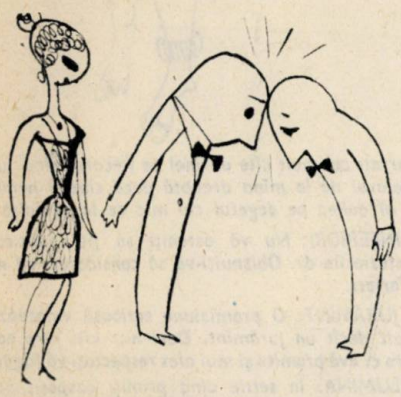

DANS: Un bărbat invită la dans îndreptîndu-se spre dansatoare și înclinîndu-se în fața ei. Dansul sfîrșit, bărbatul conduce femeia la locul de unde a luat-o. Atenție! Dansatorul se înclină, dansatoarea mulțumește printr-un surîs. Cînd un dansator invită o femeie însoțită de bărbatul ei, el cere încuviințarea acestuia. Dansul terminat, el se înclină în fața femeii, apoi în fața soțului. O femeie ori nu dansează de loc ori nu refuză să danseze.

DISCREȚIE: Indispensabilă în orice circumstanță, cu toată lumea, oricînd. Cînd sîntem totuși indiscreți? Cînd tragem cu ochiul la o scrisoare care nu ne este adresată, cînd punem întrebări care jenează și cînd dăm sfaturi care nu ne sînt cerute, cînd inventariem cu privirea, cînd vorbim sau rîdem prea mult și prea tare, cînd gesticulăm, cînd tragem cu urechea la o discuție telefonică.

DISCURI: Ascultați ce doriți cînd sînteți singuri dar nu impuneți prietenilor discurile dv. preferate. Poate că ei n-au de loc dorința să le asculte.

DRAGOSTE: În public evitați expresii ca «dragostea mea», ceea ce pe un terț îl face de altfel să se gîndească că nu nutriți celui în cauză sentimente chiar așa de puternice.

EZITĂRI: O vînzătoare într-un magazin trebuie să fie politicoasă, să nu-și manifeste în nici un fel oboseala sau plictiseala. Dar un cumpărător nu va abuza nici el ezitînd fără sfîrșit între un obiect sau altul. Și alții vor să fie serviți!

FARD: Nu uitați: un exces de machiaj nu înseamnă ci dimpotrivă. Fondul de ten, rujul, pudra, fardul pentru pleoape, totul se folosește cu moderație, cu discreție. Nu scoateți fără încetare rujul din geantă pentru a vă farda în public și nici nu vă pudrați scuturînd puful pe vecini.

FELICITĂRI: Se transmit în următoarele opt zile după fericitul eveniment (naștere, logodnă, decorare etc.). Pentru a le exprima puteți alege cartea de vizită, scrisoarea, telegrama, telefonul — după gradul de intimitate.

FLORI: Mulțumiți, luați-le și scuzați-vă dacă lipsiți un moment. Puneți repede în apă florile aduse. Ar fi păcat și trist pentru cel ce vi le dăruiește să le lăsați să se veștejească uitate pe un fotoliu.

FRUCTE: Nu curățați fructele de coajă la masă ca pe cartofi la bucătărie. Un măr, o pară se taie în sferturi, apoi cu mîna stîngă se împunge fructul cu furculița și menținîndu-l pe fundul farfuriei se curăță de coajă. Spre deosebire de măr și pară, o piersică se curăță de coajă fără să fi fost în prealabil tăiată în sferturi. Dar tot cu cuțitul și furculița.

GAFE: Aveți grijă să le evitați și nu încercați să reparați pe cele săvîrșite. Le veți agrava!

GESTURI: Nu însoțiți fiecare cuvînt de un gest. Nu trebuie să vă transformați într-o statuie, dar nici să jucați o pantomimă. Nu puneți un deget pe frunte ca să sugerați că vă gîndiți și nici nu vă împreunați mîinile cînd faceți o rugăminte. În loc să întărească cuvîntul, gesturile riscă să vă facă ridicol.

GHIȘEU: Activitatea dv. se desfășoară la adăpostul unui ghișeu? Nu profitați de acest privilegiu ca să vorbiți «de sus» cu cei care după o lungă așteptare au ajuns în sfîrșit la dv. Puneți-vă în locul lor.

Dacă sînteți dincoace de această mică baricadă nu puneți la încercare răbdarea celor ce așteaptă în urma dv. întreținînd lungi discuții ori glumind cu funcționarul.

GRIJA PENTRU SINE: Nici graba, nici oboseala, nici obișnuința nu vor fi o scuză dacă veți neglija curățenia propriului dv. trup. Printre imperativele vieții în comun se numără și această grijă pentru sine.

HÎRTIE (DE SCRISORI): Alegeți o hîrtie de calitate, de format curent, albă, gri sau albăstruie. Feriți-vă de culorile stridente, de formatele neobișnuite. Nu uitați că alegerea hîrtiei de scrisori vorbește clar de personalitatea dv.

HOTEL: Nu căutați cu tot dinadinsul să intrați în relații cu necunoscuții, dar nici nu le ignorați prezența. Salutați-i, surîdeți-le cînd îi întîlniți. E un minim necesar și suficient. În hol, la masă, în restaurantul hotelului, vorbiți cu voce scăzută.

INCIDENT: Dreptatea e de partea dv.? Nu ridicați tonul, nu luați martori persoanele prezente, descurcați-vă păstrînd calmul.

INELE: În nici un caz nu se poartă pe arătător.

Purtați cel mult cîte un inel pe fiecare mînă: unul pe inelarul de la mîna dreaptă dacă sînteți nemăritată și al doilea pe degetul cel mic de la cealaltă mînă.

INFERIORI: Nu vă osteniți să fiți politicoși cu «inferiorii» dv. Obișnuiți-vă să considerați că n-aveți inferiori.

JURĂMÎNT: O promisiune serioasă valorează mai mult decît un jurămînt. Deci nu: «îți jur» sau «vă jur» ci «vă promit» și mai ales respectați-vă făgăduiala.

LUMINA: În serile cînd primiți oaspeți, acordați o atenție deosebită iluminării încăperilor. Nu-i orbiți cu o lumină prea puternică. Dar nici nu-i țineți în semiobscuritate. Nimic mai flatant decît lumina luminărilor. Femeile vor fi recunoscătoare. Deasupra bufetului sau a mesei e însă necesar o lumină normală.

MASĂ (locuri la): Revine gazdei rolul de a indica oaspeților ei locurile la masă. Amfitrionii vor sta față în față, fie la mijlocul mesei, fie la cele două capete ale unei mese lungi. Se consideră lacuri de cinste cele din dreapta și din stînga gazdelor. Femeile în dreapta și în stînga soțului, bărbații în dreapta și în stînga soției.

Aceste locuri se cedează celor mai vîrstnici dintre invitaţi sau dacă oaspeţii sînt cam de aceeaşi vîrstă, celor care se bucură de cea mai mare preţuire. Ca să nu ţie pe oaspeţi în picioare, într-o situaţie stînjenitoare, cel mai simplu pentru gazdă e să facă dinainte un plan. Bărbaţii şi femeile vor fi aşezaţi alternativ. Cînd oaspeţii sînt vechi şi bune cunoştinţe, gazda îi va lăsa să se aşeze unde vor.

MAŞINA DE SCRIS: Nu o veţi folosi pentru corespondenţa particulară, decît în cazul cînd aveţi un scris necitet şi nu vreţi să impuneţi corespondentului dv. obligaţia neplăcută de a-l descifra. Dar cereţi-vă scuze şi explicaţi motivul. Dacă scrieţi citeţ, trăiască manuscrisul, e mai uman, mai călduros.

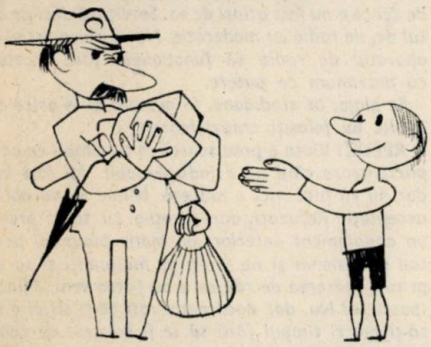

MÎNA: Persoana pe care o salutaţi e mai în vîrstă decît dv. sau, pentru o anume raţiune îi datoraţi respect? Nu-i întindeţi dv. mîna, aşteptaţi s-o facă ea.

NAFTALINA: Aerisiţi cu grijă hainele înainte de a le purta. Mirosul naftalinei ca şi al oricărui alt produs insecticid este irespirabil pentru cei care vor sta alături de dv.

NAŞTERE: Cînd aşteptaţi un copil e firesc să anunţaţi familia, prietenii, căci ei se vor bucura aproape cît şi dv.; străinii, cunoştinţele, colegii nu vor acorda faptului decît un interes trecător. Discreţie deci.

Dacă vă duceţi să vizitaţi o tînără mamă îi veţi aduce flori (de preferinţă nemirositoare), un mic dar, (un obiect din trusoul copilului). Legile politeţei cer să vă entuziasmaţi în faţa noului născut. Formulele cele mai obişnuite: «Ce frumos e», «Cît păr are», «Cum îţi seamănă»; totul va pare părinţilor firesc, bineînţeles dacă nu veţi exagera.

NUME: În tren, autobuz, tramvai şi în general în locuri publice, nu rostiţi niciodată nume proprii.

NEANUNŢAT: Feriţi-vă să faceţi vizite neanunţat. Gîndiţi-vă că nici dv. nu v-ar face plăcere să fiţi deranjaţi acasă cînd poate singurul lucru pe care îl doriţi e o clipă de linişte şi odihnă.

OGLINDA: În afara casei dv., consideraţi că scopul oglinzii este de a împodobi pereţii şi nu ca să vă permită o contemplare admirativă. Obişnuiţi-vă să treceţi prin faţa unei oglinzi fără să surîdeţi pe furiş imaginii dv.

OPINIE: Nu o disprefuiţi. D-na de Staël pretindea că dacă un bărbat trebuie adesea s-o braveze, o femeie trebuie să ştie să i se supună.

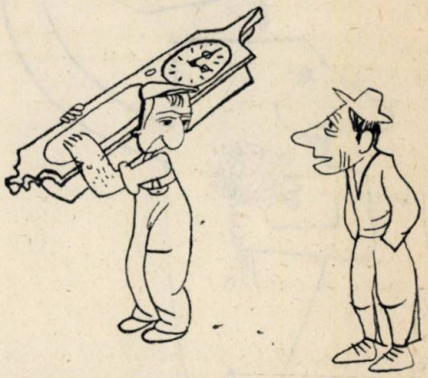

ORA: Dacă opriţi pe cineva pe stradă ca să-l întrebaţi ce oră este, nu vă formulaţi întrebarea sec: «Vă rog ce oră este?». Nu uitaţi că vă adresaţi unei persoane care nu vrea nimic de la dv., că o forţaţi să se oprească, să se uite la ceasul brăţară sau să-l scoată din buzunarul vestei. Aveţi amabilitatea să surîdeţi şi încercaţi să vă exprimaţi cam aşa: «vă rog să mă scuzaţi...» sau «vă cer iertare, dar fiţi bun şi spuneţi-mi...»

ORA PLECĂRII: Să ştii să pleci este o artă. Sînt oameni care nu ştiu să părăsească la timp o petrecere pe care o găsesc agreabilă. În pragul casei îşi mai ţin

gazdele în interminabile discuții. Nu-i așa că dv. nu cădeți nici o dată în păcatul acesta?

ORDINE: Să-ți aranjezi sertarele, rafturile, să-ți rînduiești cu grijă seara lucrurile, să-ți faci ordine acasă și să știi s-o păstrezi înseamnă respect față de tine însuți, față de cei cu care conlocuiești! Dezordinea și nepăsarea față de locul în care trăiesc unii oameni trebuie considerate cel puțin ca un semnal de alarmă.

PALIER: Te dai la o parte, te înclini, saluți, treci.

PARFUM: Folosind mereu același parfum veți sfîrși prin a nu-i mai simți mirosul. De aici veți ajunge la exces. Totuși nu e bine ca o femeie să-și schimbe parfumul căci nimic nu evocă mai agreabil o persoană dragă decît parfumul pe care te-ai obișnuit să-l respiri alături de ea. Atenție deci la cantitate! În orice caz nu veți face o vizită unui bolnav nici chiar discret parfumată.

PERDELE: De îndată ce se întunecă să ne gîndim să tragem perdelele chiar dacă sînt subțiri. Înapoia acestui «zid de voal» se va desfășura viața noastră privată.

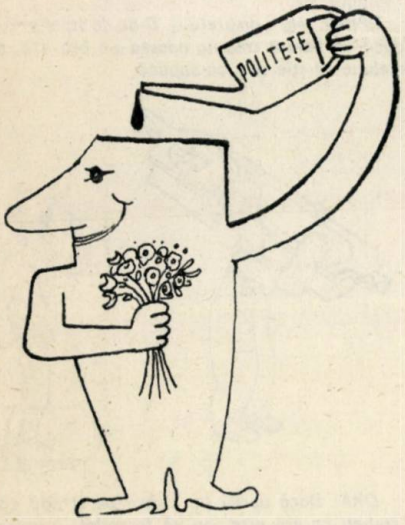

POLITEȚE: Să nu credeți că vreodată sau în anume circumstanțe vă este îngăduit s-o ignorați. Ea trebuie să fie prezentă peste tot. Ca uleiul care face ca o ușă să lunece pe balamale fără să scîrțîie, politețea înlesnește raporturile dintre oameni.

PREZENTĂRI: În picioare, toată lumea în picioare, ora e solemnă. În picioare ca să prezinți, în picioare ca să fii prezentat (cu excepția unei femei căreia i se prezintă un bărbat). Întotdeauna va fi prezentată persoana «mai puțin importantă» sau mai tînără, un bărbat unei femei, o fată unei femei măritate.

PUNCTUALITATE: Condiție esențială în relațiile sociale. Se poate învăța să fii punctual. Dacă întîrziați nu vă pierdeți în scuze. Oamenii inexacți, ca și răufăcătorii au întotdeauna «alibiuri».

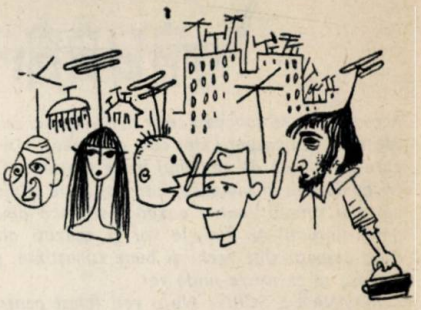

RADIO: Radioul și televizorul sînt aparate agreabile, utile adesea și aproape întotdeauna supărătoare pentru cei care nu sînt direct interesați de emisiune.

Radio-mania din ce în ce mai răspîndită, care constă din a trăi pe un fond muzical este de nesuportat de cei ce n-au fost atinși de ea. Serviți-vă deci de aparatul dv. de radio cu moderație. Nu vă obișnuiți să lăsați aparatul de radio să funcționeze fără încetare și cu maximum de putere.

Pe plaje, pe stadioane, în autobuz și în orice alt loc public nu folosiți tranzistoarele.

REFUZ: Viața e prea scurtă ca s-o umpli cu ocupații plictisitoare cînd nu e indispensabil. Ați fost invitat, dar nu vă face nici o plăcere. Nimic nu vă obligă să acceptați. Refuzați, dar faceți-o cu tact, pretextați un angajament anterior, un motiv plauzibil personal sau profesional și nu uitați să mulțumiți și să vă exprimați părerea de rău de a nu putea veni. Minciună? Ipocrizie? Nu, dar dacă n-are rost să-ți strici o seară, să-ți pierzi timpul fără să te fi bucurat de ceasurile care au trecut, nu trebuie nici să jignești oameni care s-ar fi bucurat să te aibă printre ei.

RESTAURANT: Bărbatul trece înainte și deschide femeii ușa, se ocupă de vestiar, alege masa. Dacă ia locul alături de femeie, alege stînga ei. Dacă are ceva de întrebat, de cerut, o femeie se va adresa însoțitorului ei. Pentru ea personalul restaurantului există doar spre a-i mulțumi cu un surîs.

SĂRUTATUL MÎINII: Nu se sărută niciodată mîna unei fete foarte tinere, doar dacă e un gest de tandrețe

SCARA: Partea cu rampă trebuie lăsată femeii sau persoanei mai în vîrstă. În principiu un bărbat urcă o scară în spatele unei femei şi coboară un pas înaintea ei (ca în cazul unei lunecări să constituie un baraj). Dar dacă cel care vă însoţeşte nu cunoaşte aceste reguli, vina nu-i prea mare.

SCRUM: Nu-l scuturaţi în spatele canapelei, în ghiveciul de flori, într-o cupă de cristal, într-un vas de porţelan, în ceaşca din care v-aţi băut cafeaua

sau în farfurioara de tort. Chiar dacă sînt la îndemînă n-au nimic comun cu o scrumieră.

SCRISORI: O scrisoare pe care o încredinţaţi cuiva spre a o înmîna unui terţ va fi prezentată deschisă. E de datoria celui ce va face serviciul remiterii să o lipească în faţa dv.

O scrisoare se citeşte cînd eşti singur, dar dacă poştaşul ţi-o aduce cînd sînt şi persoane străine de faţă şi curiozitatea sau nerăbdarea vă îndeamnă s-o citiţi, cereţi îngăduinţa celor prezenţi şi faceţi o lectură sumară. Rezervaţi-vă plăcerea de a o citi pe îndelete pentru mai tîrziu.

SE SPUNE CĂ... Ce se ascunde dincolo de acest «se spune că»? Cel mult o dorinţă răuvoitoare de a discredita. Cînd sînteţi tentat să ascultaţi ce «se spune» amintiţi-vă acest proverb arab: «Patru cai au mai puţină forţă decît o singură limbă!»

SLUJBA: Faptul de a lucra zi de zi împreună cu aceleaşi femei, nu-i un motiv ca bărbaţii să fie nepoliticoşi cu ele. Colegii dv. sînt nepoliticoşi? Fiţi dv. Vor sfîrşi prin a fi influenţaţi. Nu uitaţi cuvintele magice: «te rog», «mulţumesc», «iartă-mă», «bună ziua», «La revedere», «cu plăcere».

Colegii dv. sînt amabili şi binevoitori? Nu luaţi asta ca o galanterie, care într-un birou, într-o fabrică, într-un atelier nu-şi are loc. Socotiţi-le expresia unei camaraderii perfecte.

SNOBISM: Fără îndoială dv. nu vă număraţi printre ei fiindcă nu vi s-a întîmplat niciodată ca:

- *ajunşi într-un loc public şi înconjurat de oameni «de vază» să nu vă recunoaşteţi prietenul «de ieri», un om modest şi fără o funcţie impresionantă;*
- *să mergeţi la un concert numai pentru că e de «bon ton să fi văzut», ascultînd o compoziţie care cel puţin vă plictiseşte;*
- *să daţi un preţ fabulos pe o pictură abstractă deşi în secret aţi prefera una cuminte, clasică;*
- *să alegeţi ţesătura îmbrăcămintii în funcţie de preţ, deşi cutare sau cutare lucru mai ieftin v-a plăcut mai mult.*

SONERIE: În afară de cazul că aveţi indicaţii speciale, nu sunaţi mai mult de două ori la uşa prietenilor dv. şi nu vă agăţaţi de sonerie. Poate azi ei nu vor să deschidă. Nu-i forţaţi sunînd în ritm de telegrafist.

SPITAL: Cînd vizitați un bolnav, evitați să-i aduceți flori cu miros prea puternic și prea tenace (crini, tuberoze). Dacă e într-un salon comun nu aduceți buchete mari. Și nu uitați: vizitele dv. vor fi scurte, veți vorbi încet, veți merge fără zgomot.

STRADA: Vă întîlniți cu o cunoștință? Un surîs și cel mult cîteva păreri schimbate repede vor fi de ajuns spre a marca plăcerea de a o fi întîlnit. Poate nu îndrăznește să vă spună că se grăbește, că discuția cu dv. înseamnă o întîrziere care îi va provoca neplăceri. Contează poate pe politețea dv. și își imaginează că nu veți lungi vorba.

SURÎS: E un bilet de trecere bun în orice loc, punctul pe i al verbului a fi politicos. Întindeți mîna cu surîsul pe buze. Luați-vă rămas bun surîzînd. Cu surîsul pe buze cereți sau dați un sfat. Cu un usor surîs mascați în public plictiseala sau tristețea. Fiți darnici cu surîsul. Înfrumusețează și face plăcere.

SUPĂ: Nu se suflă într-o supă prea fierbinte ci pur și simplu se așteaptă ca să se răcească. Și în orice caz se mănîncă fără sorbituri zgomotoase.

STICLA: Ca să turnați vin nu țineți sticla de gît. Nu luați în mînă paharul persoanei pe care o serviți.

ȘAMPANIE: Dacă oferiți prietenilor dv. șampanie, serviți-o rece, dar nu frapată și nu în pahare de vin ci în cupe sau pahare speciale cu picior, subțiri și înalte. Obiceiul cere să serviți și biscoturi «de șampanie» pe care oaspeții să-i moaie în pahare.

ȘUȘOTIT: La concert și chiar la cinematograf șușotitul neîntrerupt «nu poate să nu deranjeze» pe vecini.

TĂCERE: Da, tăcerea e de aur, dar cu condiția să știi să ieși din ea, altfel devine... de plumb.

TEATRU. Mai mult decît oriunde exactitatea este aici însăși expresia politeții: politețea vizavi de actori, al căror joc poate fi perturbat de întîrziați; politețe vizavi de ceilalți spectatori cărora li se turbură posibilitatea unei bune audiții. Cei ce se ostenesc să fie «remarcați» sosind după ridicarea cortinei pot fi siguri că nepolitețea va fi și ea remarcată.

TELEFON: Dintr-o minunată invenție menită să-ți facă o mie de înlesniri, din pricina unei necorecte folosiri devine uneori obositor, dacă nu chiar un adevărat instrument de tortură.

Care sînt cei ce-l fac de nesuportat?

- *Cei care nu verifică numărul dacă nu sînt siguri de el înainte de a-l compune.*
- *vorbăreții îndîrjiți, incorijibili;*
- *cei ce se scoală în zori sau se culcă la miezul nopții și nu se gîndesc totuși că ar putea fi în contratimp cu ei;*
- *cei ce strigă în receptor ca și cei ce de abia șoptesc;*
- *cei care schimbîndu-și vocea răspund că sînt absenți; (în nouă cazuri din zece trucul nu izbutește și interlocutorul e profund jignit).*

Ce nu trebuie să uităm niciodată:

- *că o convorbire normală nu trebuie să treacă de 5 minute.*

TELEVIZOR: Cînd primiți oaspeți, închideți televizorul, bineînțeles în afară de cazul cînd invitații dv. vin în mod special să vadă spectacolul televizat. Dar dacă stați de vorbă este inutil și obositor să lăsați «un fond sonor». Să priviți spectacolul transmis înseamnă să dovediți prietenilor dv. că puțin vă pasă de prezența lor. Dacă oaspeții se arată interesați de program, nimic nu vă obligă să-l închideți.

TRECUT: Nu spuneți la fiecare cuvînt: «Pe vremea mea». Nu vă întoarceți fără încetare spre acest trecut a cărui contemplare riscă să vă facă dezagreabil.

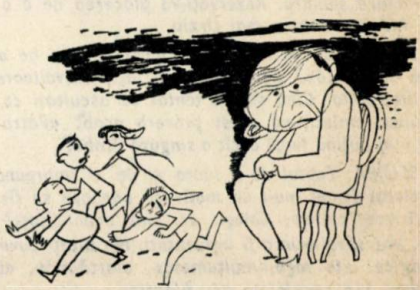

TRISTEȚE: Feriți-vă să afișați această stare de spirit, să luați pentru nimica toată un aer consternat să vă lamentați într-una. Tristețea nu e atrăgătoare

TROTUAR: Buna-cuviință cere ca bărbatul să lase tovarășei sale, sau o fată tînără unei persoane mai în vîrstă, partea trotuarului mai depărtată de stradă. E poate un obicei puțin demodat datînd de pe vremea cînd încă străzile nu aveau trotuar și o persoană mai tînără sau mai puternică ferea pe cel slab de eventualele pericole ale străzii. Pentru un copil, pe care îl ții de mînă, e însă și azi foarte potrivit.

USTUROI: E o plăcere la care, din păcate, trebuie să renunțați dacă vă petreceți după-amiaza cu persoane străine de acest festin.

UMERI (a ridica din): Nu e semnul unei negații ci dovada unei proaste educații.

UNGHII: Pentru o femeie este esențial să aibă unghiile îngrijite. Ele trebuie să fie riguros curățate și tăiate, nici prea scurte nici prea lungi. Celor care folosesc lacul de unghii le recomandăm să-și facă timp să-l schimbe imediat ce începe să se cojească sau să-l șteargă cu totul de pe unghii. Unghiile cu oja roasă sînt ca un covor mîncat de molii.

VAGON: Călătoriți cu trenul și aveți loc reținut. Un bărbat sau o fată tînără vă oferă locul. Nu luați oferta drept un dar pînă la capătul drumului. Vor fi prost răsplătiți pentru amabilitate. Sînteți cu copii? Aveți grijă ca ei să deranjeze cît mai puțin pe ceilalți călători. Înarmați-vă cu cărți, desene de colorat, creioane, dulciuri și interziceți-le cu fermitate un du-te vino neîncetat printre călătorii din compartiment.

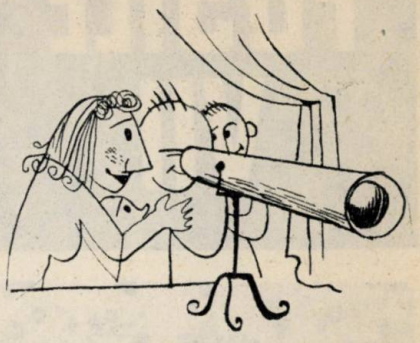

VECINI: Vă desparte strada dar, de la fereastră, dacă vreți, puteți pătrunde fără îndoială în inima apartamentului vecin. Mai ales seara, în serile calme cînd întîrziați pe balcon vă cuprinde o curiozitate bolnavă și uneori recurgeți la binoclu. Știți cum se numește această curiozitate? În cel mai indicat caz indiscreție.

VORBESC: Dar... nu de mine, nici de necazurile de acasă, nici de catastrofe întîmplate necunoscuților, nici cu gura plină și niciodată dintr-o altă încăpere decît cea în care se află interlocutorul.

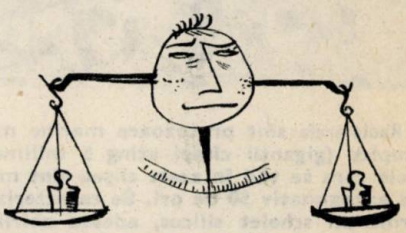

ZEL: Excesul de zel e o sursă de ridicol și de jenă. Buna-cuviință impune un simț al măsurii.

ZIAR: Nu se citește la masă, dacă nu ești singur și nici în autobuz în orele de aglomerație.

FOSILE VII

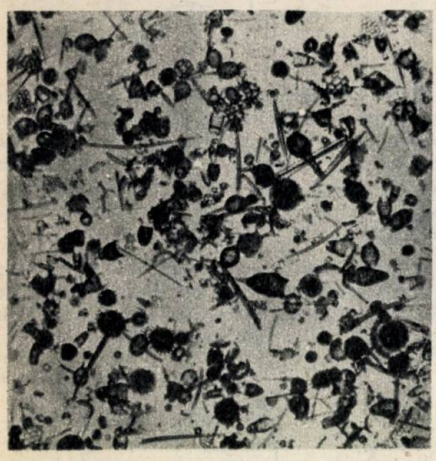

Radiolarele sînt protozoare marine microscopice (giganții clasei ating 5 milimetri). Cele care se văd în acest clișeu sînt mărite de aproximativ 50 de ori. Se caracterizează printr-un schelet silicos, adesea zbîrlit de țepi, sferic sau în formă de disc, de tub sau de cască. Deși scheletul lor este, de obicei, cam 2/10 dintr-un milimetru, acumularea acestora pe fundul oceanelor formează nămoluri de radiolare. Se crede că radiolarele există de acum cîteva sute de milioane de ani.

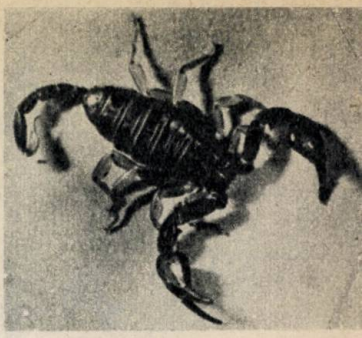

Arahnoide cu 8 picioare, scorpionii sînt posesori ai unui abdomen inelat, terminat cu un cîrlig conținînd două glande cu venin. Neavînd piese bucale propriu-zise, scorpionii își frămîntă hrana cu chelicerele și cu șoldurile. Trăiesc în ținuturile calde, ascunși pe sub pietre. Dacă stă prea mult la soare, scorpionul moare de căldură. Scorpionul reprezentat în fotografie (Euscorpius Flavicandis) este originar din sudul Franței.

Anemonele de mare sau Actiniile sînt niște celenterate fără schelet, avînd înălțimea de 4 pînă la 5 centimetri și lățimea de 2—3 centimetri. Ele se fixează de stîncă printr-un disc adeziv (piciorul). Gura situată la partea superioară a «coloanei» este înconjurată de șiraguri de tentacule fine, diferit colorate. Aceste tentacule servesc la capturarea prăzii — uneori pești mici, nu mai mari decît însăși anemonele. Specia înfățișată în imaginea de mai jos este denumită Anemone cu pene sau Garoafă de mare (Metridium senile).

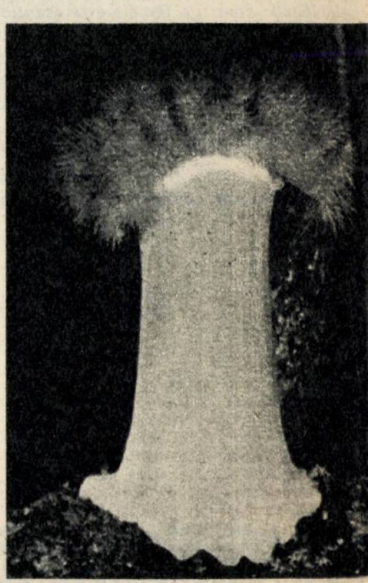

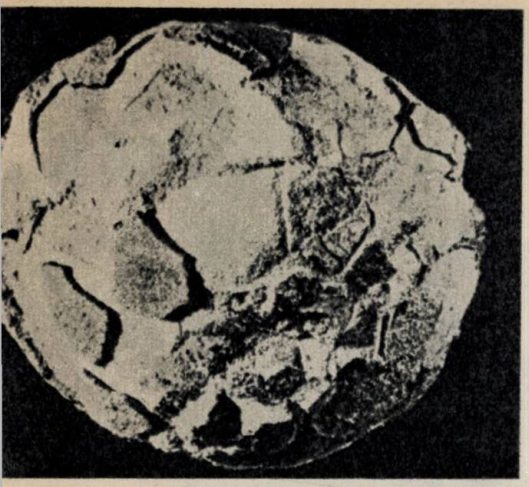

Acest ou de dinozaur datează de acum 70 de milioane de ani (regiunea Provence, Franța). El măsoară 15 centimetri lungime și 3—4 milimetri grosime. Coaja prezintă anomalii, datorate unor întreruperi de creștere sau, din contra, unei creșteri excesive, care indică dereglări fiziologice evidente, survenite chiar în perioada cînd aceste reptile erau pe cale de dispariție.

Antilopa saiga (Saiga Tatarica) este un animal ce trăiește în stepele Asiei Centrale. Aspectul său este destul de ciudat din cauza botului (mai ales cel al masculului). Partea de la urechi pînă la nas, foarte arcuită, se termină cu un nas ciuntit, ansamblul constituind un fel de trompă mobilă, cu părțile laterale umflate. Coarnele le are în formă de liră, părul de culoare cenușie, coada fiind formată din fire roșii și negre.

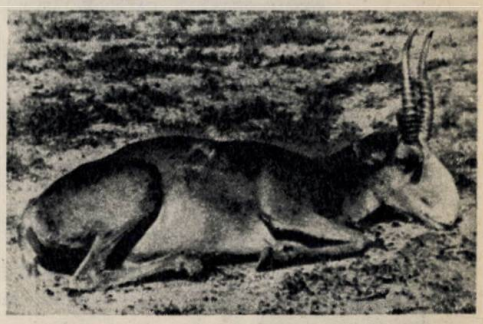

Ornitorincul (Ornithorhyncus Anatinus) este desigur cel mai ciudat mamifer care trăiește la ora actuală. Strania sa alcătuire a prilejuit naturaliștilor un secol de discuții. A trebuit o dată să fie prins de viu un exemplar pentru a se putea afirma cu certitudine că este vorba de un mamifer acoperit cu păr dar prevăzut cu un cioc și care se înmulțește prin ouă. Extrem de rar, ornitorincul este protejat de guvernul australian.

Păianjenul de cîmp din America de Sud este cel mai frumos din lume. Acoperit în întregime cu păr, corpul său atinge o lungime de 9 centimetri. Înzestrat cu 8 picioare, 8 ochi și 4 plămîni, el este destul de puternic pentru a prinde păsări mici sau mamifere. Este carnivor și trăiește în viziuni. În fotografie, îl vedem gata de atac. Ultimii păianjeni fosili de cîmp sînt rari, dar se cunosc cîteva exemplare care au fost prinse în rășina coniferelor terțiare de pe malul Balticii.

FARMEC..

Laptele de toaletă «FARMEC» protejează tenul, conferindu-i frăgezime și distincție

Laptele de toaletă «*FARMEC*» este nelipsit din trusa de înfrumusețare a femeii

«Farmec» pentru blonde, «Farmec» pentru brune

Muzicale

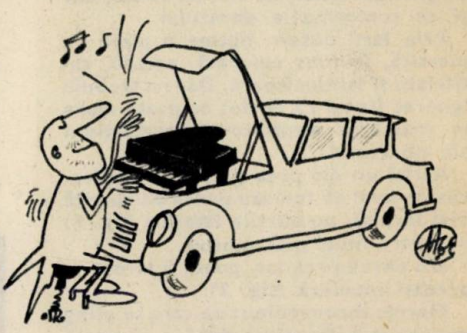

Desene de
Adrian Andronic

VĂ PLACE SĂ FIȚI FRUMOASĂ?

Există femei care trec drept experte în arta machiajului, dar sînt din păcate altele care ignoră cele mai elementare noțiuni de machiaj, ceea ce face ca acesta în loc să contribuie la strălucirea obrazului, să scoată în relief tocmai acele părți care ar trebui să fie ascunse.

Alegerea fardului este o problemă de gust personal, de stil, de vîrstă, dar și de conformația obrazului.

Prin fard putem obține o piele de piersică, frumos colorată, netedă, catifelată și strălucitoare. Dar nu trebuie ignorat faptul că fardul ne poate ajuta la mascarea anumitor imperfecțiuni ale obrazului.

Astfel un gît prea gros, prin aplicarea de fond de ten sau pudră de nuanță mai închisă, pe părțile laterale (fig. 1) va apare mult mai subțire.

Un obraz prea lat, poate fi fardat în aceeași manieră (fig. 2).

Marele inconvenient de care se plîng majoritatea femeilor după o anumită vîrstă este bărbia dublă. Ea poate fi de asemenea mascată cu ajutorul aceleiași metode (fig. 3).

Poeții, care au cîntat frumusețea feminină, au fost fermecați de acel miracol al feminității: sînii.

Aceștia reprezintă totodată dragostea și maternitatea.

Pictorii și sculptorii au redat deseori această dublă semnificație. Zeița Afrodita este simbolul fecundității și al vieții în timp ce Cleopatra este simbolul dragostei.

În tinerețe nu se pun probleme; cu timpul însă sînii își pierd din fermitate.

Pentru menținerea elasticității mușchilor pieptului se recomandă mult sport, în special înotul și exercițiile de gimnastică care antrenează mușchii pieptului.

Problema purtării sutienului, mult discutată, trebuie privită ca o necesitate, în cazul în care el se dovedește a fi necesar, cu condiția ca să fie comod, să nu strîngă, deoarece împiedecînd circulația normală a sîngelui poate determina indirect și slăbirea mușchilor susținători.

Iată și cîteva date edificatoare, dacă natura a fost darnică cu noi. O femeie înaltă de 1,50 m trebuie să aibă în jurul pieptului 78 cm. Una de 1,55 m, 80 de cm.; la 1,60 m — 82 de cm. la 1,65 m — 84 cm iar la 1,70 m — 88 de cm.

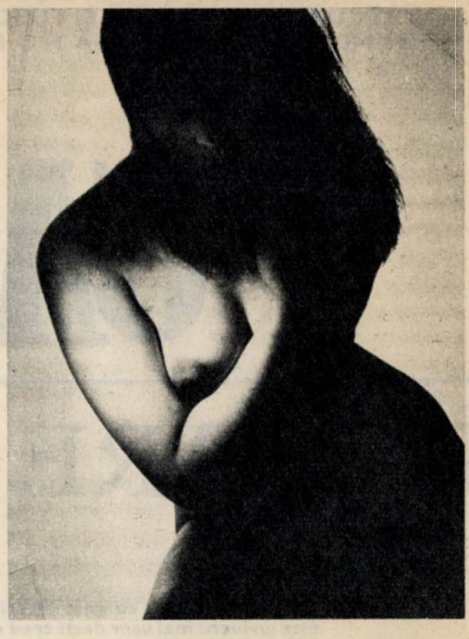

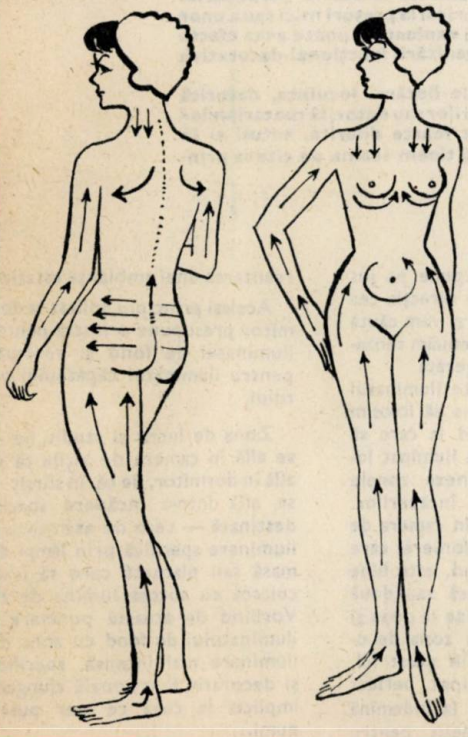

O irigare intensă cu sînge a pielii se realizează periind bine toate părțile corpului prin mișcări circulare în direcția inimii.

În acest scop se poate folosi o perie specială pentru corp sau o mănușă (pentru spate o perie cu coadă).

Periatul se face pe pielea uscată iar la sfîrșit se face un duș.

— Se vede cît de colo că dai mult bacșiș!...

Desen de V. TIMOC

ÎN VEACUL VITEZEI, PE CARE-L TRĂIM, OMUL CERE MAI MULT CA ORICÎND SĂ GĂSEASCĂ ÎN LOCUINȚA SA O OAZĂ DE DESTINDERE ȘI RECUPERARE PSIHICĂ ȘI FIZICĂ: ACEASTĂ LEGITIMĂ CERINȚĂ E UN MOTIV ÎN PLUS CA SĂ NU NE FIE INDIFERENT CUM ARATĂ...

CASA

ÎN CARE LOCUIM

A-ți amenaja cu gust interiorul și a-ți face locuința plăcută este un lucru mai ușor decît cred mulți dintre noi. Decorarea corectă a unui interior se poate face cu mai puține cheltuieli decît socotesc unii, singura risipă care se impune fiind aceea de fantezie și inventivitate.

Din cele cîteva propuneri pe care le dăm mai jos reiese că utilizarea corectă și inventivă a unor obiecte aflate în gospodărie, a unor materiale ce stau la îndemîna oricui la prețuri mici sau a unor mobile pînă acum prost amplasate și exploatate poate avea efecte dintre cele mai favorabile asupra organizării funcțional-decorative a locuinței.

Deși datorită datelor specifice ale fiecărei locuințe, datorită gusturilor și ideilor variate ale locatarilor sau datorită materialelor cu care se lucrează, realizările sînt foarte diferite, totuși și în această disciplină există și trebuie să ținem seama de cîteva principii.

Bunăoară o cameră joasă și mică va avea plafonul și pereții zugrăviți în culori deschise, mobilele vor fi de asemenea de preferință în tonuri mai deschise, știut fiind că culorile deschise dau senzația îndepărtării.

Dimpotrivă, o cameră prea înaltă este preferabil să aibă tavanul de culoare mai închisă, iar pe jos să punem un covor în ton asemănător. Zona luminată a încăperii să fie cît mai jos, lăsînd partea de sus a camerei în penumbră pentru a sesiza mai greu înălțimea ei reală.

Într-o cameră prea lungă ne vom feri să amplasăm mobilele în principal după direcția cea mai mare, preferînd o compartimentare a ei. Nu vom pune pe jos covoare cu dungi în direcția cea mai mare și în general vom căuta cu orice mijloc să atenuăm senzația de adîncime exagerată.

În ceea ce privește iluminatul încăperilor, este bine să folosim un iluminat de fond la care să adăogăm corpuri de iluminat locale care să marcheze zonele diferențiate ale încăperilor. Astfel, de exemplu, în camera de zi, în afara unei plafoniere, care dă iluminatul de fond, este bine să prevedem o aplică sau două pentru zona în care se ia masa și un lampadar pentru zona de odihnă și recepție. În acest fel, în afara unui iluminat perfect funcțional vom avea la îndemînă un prețios instrument pentru realizarea unei ambianțe estetice.

Același principiu aplicat la dormitor presupune o lustră pentru iluminatul de fond și veilleuze pentru iluminatul căpătîiului patului.

Zona de lucru și studiu, fie că se află în camera de zi, fie că se află în dormitor, fie că, în sfîrșit — se află într-o încăpere special destinată — cere de asemenea o iluminare specifică prin lămpi de masă sau planșetă care să înlocuiască cu succes lumina de zi. Vorbind de această punctare a iluminatului de fond cu zone de iluminare mai intensă, specifică și decorativ funcțională ajungem implicit la ceea ce s-ar putea numi...

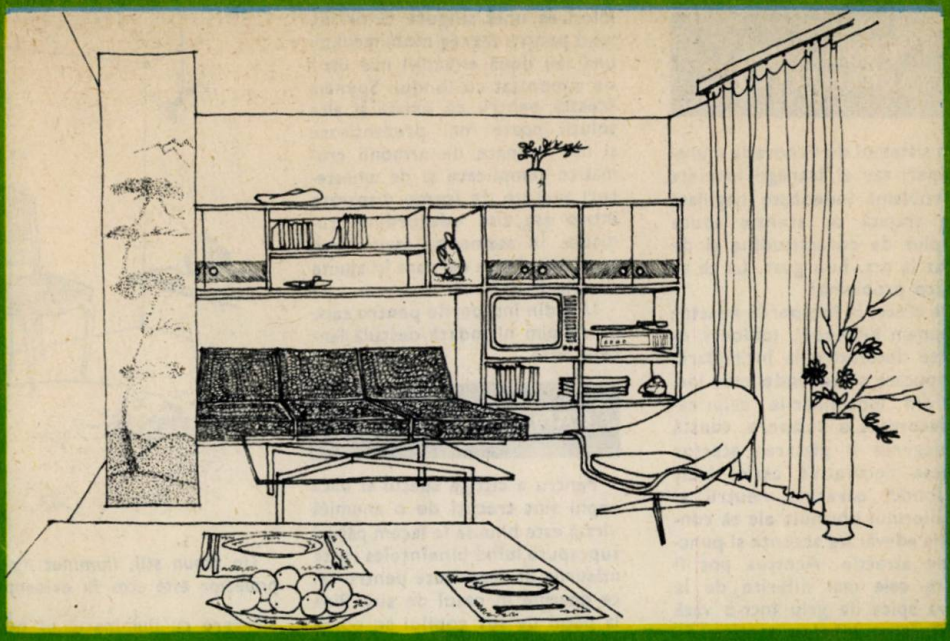

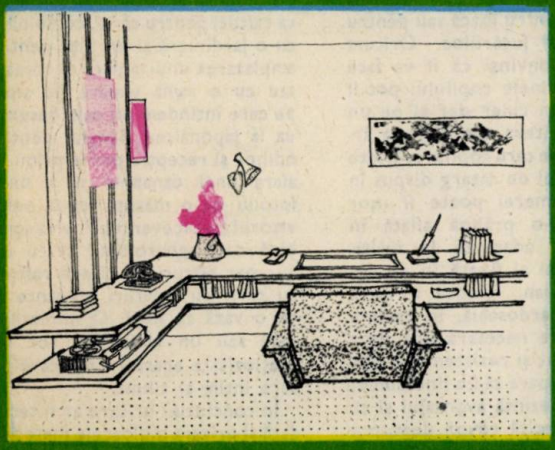

Sus: *Camera de zi va avea rezervat un spațiu pentru odihnă și recreere mobilat cu o canapea și un fotoliu cu o măsuță joasă.*

Stînga: *Zona de lucru și de studiu, amenajată în camera de zi sau în dormitor, va avea o iluminare specifică prin lămpi de masă sau plafoniere care să înlocuiască lumina de zi.*

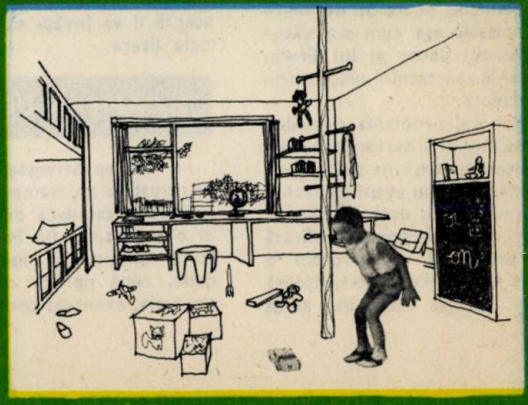

Camera copiilor e bine să fie amenajată așa fel încît să fie ușor de întreținut. Pentru cei de vîrstă preșcolară, o tablă neagră le va folosi pentru a învăța să scrie primele litere.

PROBLEMA ACCENTELOR

În sistemul de decorație a unei încăperi sau al întregii locuințe o problemă îndeobște neglijată, care tratată cu atenție aduce un plus de corectitudine și, de la caz la caz, bun gust. La ce se reduce problema?

De obicei în încăperile noastre dispunem bibelouri, tablouri, obiecte decorative la întîmplare, pe apucate și pe unde este loc. Una din îndemînările celui care decorează o încăpere, constă în alegerea și plasarea acestor obiecte decorative astfel încît pe fondul oarecum neutru al mobilierului obișnuit ele să constituie adevărate accente și puncte de atracție. Acestea pot fi dintre cele mai diferite, de la cîteva spice de grîu într-o vază înaltă, la un bibelou prețios, de la o piesă de mobilier valoroasă și veche, la o cutie de țigări. O simplă vază cu flori roșii pusă în valoare pe fondul alb al peretelui poate fi mai de efect decît o aglomerare excesivă de porțelanuri care se anihilează unul pe celălalt.

Un scaun stil nu mai pare rătăcit într-o garnitură de mobilier așa-zis modern, dacă îl luminăm cu un mic proiector, susținîndu-i astfel masei generale și reliefîndu-i valoarea.

De asemenea este bine să urmărim accente și în ceea ce privește coloritul. Piesa de mobilier de care vorbeam înainte poate constitui o atracție pentru ochi dacă, de exemplu este tapisată în roșu aprins iar celelalte mobile sînt toate de un ton brun deschis.

Într-o cameră cu mobilă albă și pereți de aceeași culoare un vas cu portocale poate fi de mare efect plastic așa cum s-a văzut în rafinatul decor al lui Erwin Kuttler la spectacolul «Acest animal ciudat».

În general problema culorilor folosite într-un interior este foarte delicată și este bine să fie atent studiată. Dacă nu avem siguranța unei reușite sau dacă nu sîntem ajutați de o persoană calificată este preferabil să adoptăm o soluție mai comodă și mai ușoară ca cea arătată mai sus, adică folosirea unei singure culori de fond pentru întreg mobilierul, cu una sau două excepții mai ușor de armonizat cu fondul. Spunem aceasta pentru că există și alte soluții poate mai prezențioase și mai rafinate de armonii cromatice complicate și de amestecuri savante de forme disparate într-o așa zisă «dezordine studiată». În asemenea cazuri însă specialistul este cel care își spune deobicei cuvîntul.

Una din încăperile pentru care nu risipim niciodată destulă fantezie este

CAMERA COPIILOR

Pentru a cîștiga spațiu și dacă copiii sînt trecuți de o anumită vîrstă este bine să le facem paturi suprapuse, luînd bineînțeles toate măsurile de securitate pentru cel ce doarme în patul de sus. Pînă la patul de sus copilul se poate cățăra pe o scăriță din cîteva trepte, dar și pe o suită de cuburi de dimensiuni variate, care ziua pot servi pentru joacă sau pentru depozitarea jucăriilor. Oricum putem fi convinși că îi va face plăcere. Hainele copilului pot fi puse într-un cuier dar și pe un catarg cu cîteva tije dispuse arborescent pe care copilul se poate sui, un astfel de catarg dispus în mijlocul camerei poate fi ușor făcut dintr-o prăjină aflată în gospodărie, adaptată la înălțimea camerei și fixată în pardoseală și tavan. Fiindcă a venit vorba de pardoseală, în camera copiilor este necesară una ușor de întreținut și rezistentă la joacă. Nimerit pare să fie linoleumul, care mai prezintă avantajul și că nu mai necesită covor deasupra dînd astfel copiilor posibilitatea să se joace în voie.

În cazul cînd aveți copii apropiați de vîrsta școlară, o tablă neagră îi va învăța să scrie primele litere.

CAMERA DE ZI

În ceea ce privește încăperea principală a apartamentului este preferabil ca, dacă dimensiunile ei o permit, să fie împărțită în zone funcționale: loc de luat masa, zonă pentru destindere-ocupație, eventual zonă de lucru

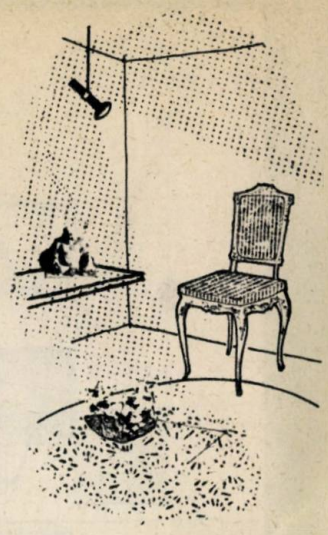

Un scaun stil, iluminat de un mic proiector este scos în evidență.

fiecare cu iluminatul ei propriu, așa cum am văzut. Această împărțire după funcțiuni se poate face cu anumite elemente de mobilier: ca rafturi pentru cărți, combinate cu o jardinieră și un blat pentru amplasarea unui obiect decorativ sau cu o ramă ușoară de șipci pe care întindem un calc desenat «a la japonaise». Spațiul pentru odihnă și recepție poate primi în afara unei canapele și a unui fotoliu cu o măsuță joasă, televizorul așezat eventual într-o combină cu magnetofonul și cu un mic bar, alături de cîteva rafturi cu cărți cu legături elegante și de o vază cu flori. O miniatură rară sau un cloisonne vor da prețiozitate acestui colț, care se cere intim și tihnit.

În concluzie: oricare ar fi tema dată și oricare mijloacele materiale de care dispunem, ceea ce se cere este gîndirea interiorului de la bun început ca o unitate, evitîndu-se o adăogire nesfîrșită de obiecte și mobile. Repetăm că un interior simplu dar studiat de la început ca o entitate poate fi mai de efect decît un bric-a-brac de obiecte mai prețioase care însă nu au fost gîndite să stea unul lîngă celălalt.

Frumosul se află în interiorul locuințelor noastre. N-avem decît să mutăm mobilele și să tragem sertarele. O să-l găsim neapărat.

Arhitect Mihai KROCHMALNIC

PLANTELE DECORATIVE

DIN APARTAMENTE

Imaginea fermecătoare a florilor a atras atenția omului dintotdeauna. Mărturie a dragostei permanente pentru flori sînt vechile documente care vorbesc de Paradisul persan, Pădurile sacre ale Eladei, grădinile Siriei, ale Semiramidei din Babilon și multe altele.

Strămoșii noștri, romanii, considerau trandafirul ca emblemă a moralei. Iar azi un buchet de flori oferit cuiva este un semn de stimă, de înaltă prețuire.

PENTRU A AVEA MEREU LA ÎNDEMÎNĂ FLORI PROASPETE trebuie să cunoaștem modul de recoltare, manipulare și păstrare a lor pe o perioadă cît mai lungă de timp. Momentul de recoltare are un rol hotărîtor, de aceea tijele florale se taie (cu bricege bine ascuțite sau foarfeci speciali) numai dimineața sau seara, ferindu-le de arșiță. Puțini știu că în afară de împrospătarea zilnică a apei, florile țin mai mult dacă tijele sînt despicate la bază pe o lungime de 5—10 cm (*bujori*, *crizanteme*, *liliac*). Tijele florale care au suc lăptos se ard la bază cu o lumînare sau se țin cîteva secunde cu baza în apă clocotită. La *crini*, *gladiole* și *lalele* este bine să lăsăm pe plante cel puțin 3—4 frunze care să hrănească bulbii mai departe dar frunzele de la bază se îndepărtează căci prin putrezire, materia vîscoasă împiedică pătrunderea apei în tije și floare.

O condiție esențială o constituie **dimensiunea vasului în care păstrăm florile** care trebuie să fie cît mai lung și încăpător pentru ca acestea să nu stea înghesuite — garoafele păstrate la o temperatură joasă țin 15—30 zile.

Dacă dorim un buchet «cald» vom alege culorile deschise și vom ține seamă de vasul în care le vom pune, precum și de locul unde le vom plasa. Vasele de flori — care au un rol subordonat florilor — trebuie să formeze un tot organic cu plantele. Trebuie evitat stilul de ornare supraîncărcat, greoi, cu aspect artificial. Florile rustice se vor așeza în vase de lut, rotunde, cu deschidere fără glazură, iar cele mai fine în vase prețioase de cristal sau metal.

Floare și vas nu se vor așeza niciodată pe fundaluri încărcate de ornamente; dacă se așează pe o masă în mijlocul camerei, florile se vor dispune radiar, dacă se pun pe o nișă, o etajeră la perete, vor fi îndreptate către interior. Numărul de flori pe care-l oferim în dar, ca și cel al florilor pe care ni le facem singuri cadou va fi întotdeauna fără soț.

Punînd în apă acid boric 10%, permanganat de potasiu, aspirină (1/6 tabletă la un litru de apă), acid citric sau sare de bucătărie și avînd grijă ca temperatura apei să fie de 5—10 grade Celsius vara și 12—18 grade Celsius iarna, viața florilor se va prelungi.

Dacă dorim ca butonii florali să se desfacă mai repede se adaugă în apă puțin azotat de sodiu sub formă de praf, o bucățică de var nestins sau 3—5 gr amoniac la 1 litru de apă.

Plantele de talie mică, cultivate în ghivece de flori, vase ornamentale din lut sau din tablă sînt mai puțin efemere dar tot atît de frumoase. Mușcatele, begoniile, cactușii, înveselesc, dau o notă personală, unei încăperi mici. Spre deosebire de plantele mari cum sînt palmierii, citrușii, leandrul, ficusul, care completează mobilierul unui vestibul, intrările principale, balcoanele și în general încăperile mari.

Nu trebuie să uităm că *o plantă se va aranja în raport cu cerința ei de lumină* și că oricît ne-ar face plăcere dacă nu-i putem asigura aceasta, este mai bine să renunțăm.

Unul din dușmanii principali ai plantelor de cameră sînt curenții de aer care se formează în permanență în dreptul geamurilor. De aceea plantele așezate pe pervazul ferestrelor (majoritatea fiind dornice de lumină) vor fi puse pe o scîndură la înălțimea de 2—5 cm iar de la geam se va păstra aceeași distanță, dînd astfel posibilitatea curenților să circule prin acest spațiu liber și pe sub ghivece. Ideale sînt stelajele care se așază la 30—40 cm depărtare de geam.

Udatul se face ori de cîte ori este nevoie, cu apă încălzită la temperatura camerei. El constă în umezirea completă a balotului de pămînt sau mai corect în scufundarea ghiveciului pînă aproape de marginea superioară, așteptîndu-se pînă cînd apa va apare la suprafață în ghiveci.

Cînd se udă o plantă? Obligatoriu balotul de pămînt trebuie să conțină umiditate suficientă pentru ca plantele să-și poată desfășura procesele vitale. Cînd planta pierde frunzele sau fructul, este o dovadă că udatul a fost insuficient și incorect. De aceea ori de cîte ori se va constata că la o simplă apăsare cu degetul pămîntul este tare, planta trebuie udată. Iarna această operație se va face la 2—3 zile sau chiar 2—3 săptămîni; vara de 2—3 ori pe zi.

O condiție în cultura plantelor este curățirea perfectă.

Pămîntul din ghivece sau vase mai mari trebuie menținut în stare afînată iar buruienile înlăturate. Nu trebuie uitat că din cînd în cînd plantele trebuie să fie întoarse cu o parte sau alta la lumină, pentru a le ajuta să crească normal și cu forme armonioase.

Locuințele moderne și confortabile care s-au realizat și se construiesc și în momentul de față ridică probleme și în privința artei de decorare cu vegetație a fațadelor, balcoanelor, pereților.

Sortimentul este bogat atît în ce privește florile anuale, bianuale, perene, arbuști cît și a arborilor de ornament. *Plantatul în jardiniere din balcoane* se face numai după ce a trecut pericolul brumelor tîrzii. *Panseluțele, parăluțele, myosotisul* se pot planta chiar din toamnă. *Begonia, ochiul boului, mușcata, petunia, gura leului, cîrciumăresele* sînt potrivite numai pentru balcoanele însorite. Alt sort de begonie (tubernybrida) și *fucsia* preferă umbra.

Cutiile care pot fi din azbociment sau material plastic (se manipulează mai ușor) trebuie să fie în culoarea blocului iar pămîntul se înlocuiește în fiecare an avînd grijă să fie compus din două părți mraniță (îngrășămînt natural sau chimic), o parte pămînt de țelină sau de grădină și 1/2 nisip grosier. Drenajul pe fundul cutiilor se asigură printr-un strat de pietriș sau turbă grosieră. Trebuie lăsat un spațiu gol, neumplut de 2—3 cm. Florile jardinierei se armonizează după cum am spus cu fațadele iar la exteriorul cutiilor se pun plante pendente (atîrnătoare) cum sînt *asparagusul, campanula* și de abia în al doilea rînd plantele florifere alese după culoare, înălțime, epocă de înflorire. Spre interiorul balconului se folosesc plantele agățătoare — *zorele, iederă* etc.

Plantatul se poate face în grupe de cîte patru pînă la 10 plante din aceeași specie: *mușcata* 5—6 bucăți pe metru liniar, *petunia* 6—10/m.l.. *ageratum* și *colusul* pînă la 12 buc/m.l.

Peroanele și scările se împodobesc cu arbori sau arbuști crescuți în hîrdaie *(palmieri, thuja)*. La colțurile teraselor și balconelor se așază plante tropicale.

Permanent se îndepărtează florile trecute, frunzele bolnave cît și părțile uscate din plante. Pămîntul se menține mereu afînat, iar udatul se face seara, sau dimineața pentru a nu opări plantele.

Ornarea cu plante a balcoanelor, a casei în care locuiți este o artă menită să creeze o ambianță mai plăcută pentru odihnă confortabilă, recreere și ocupație, de destindere în timpul liber.

Ing. I. CAZACU

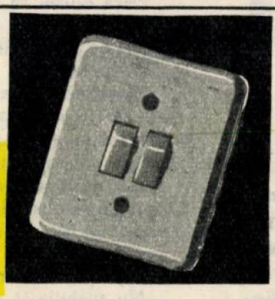

I.I.L.O. Mediaș produce:

— Aparataj electric pentru instalații de joasă tensiune.
— Mobilă și binale
— Materiale de construcții

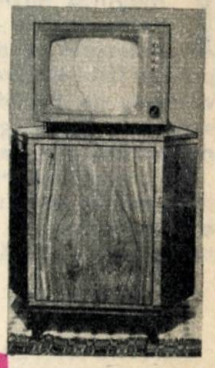

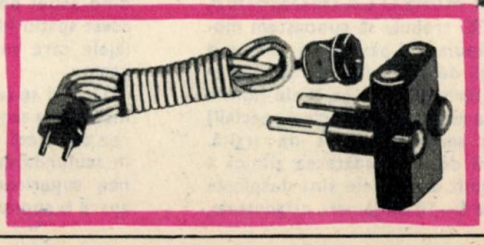

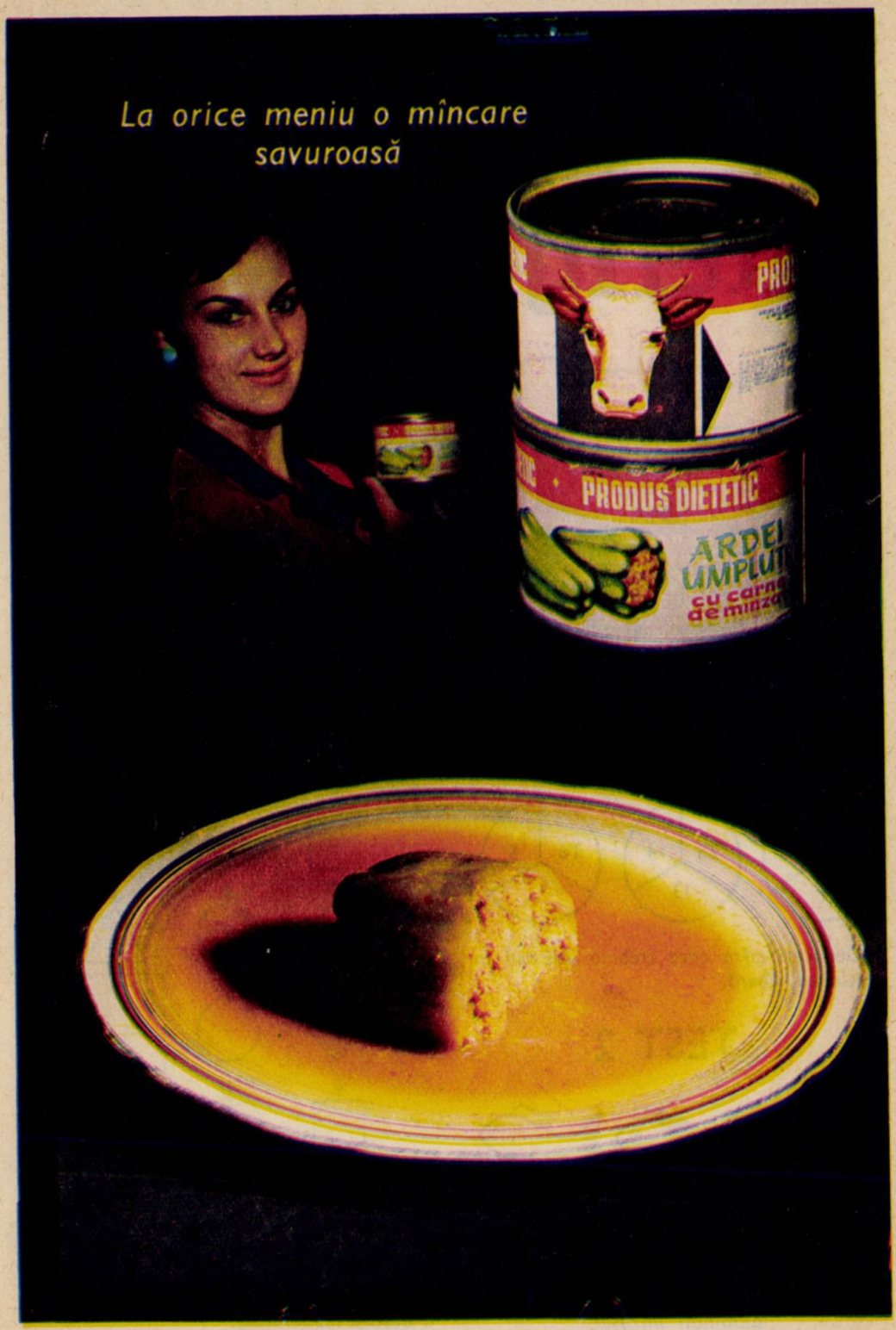

ARDEI UMPLUȚI
cu carne de mînzat

VREȚI SĂ ȘTIȚI CÎT SÎNTEȚI DE inteligent ?

«În stadiul actual al cunoștințelor noastre, testele sînt singurul mijloc de care dispunem pentru a măsura științific inteligența». Afirmația aparține unuia dintre numeroșii partizani ai testării, doctorul H.J. Eysenck, psiholog. În vremurile străvechi, psihologii anonimi au consemnat în basme examenul de inteligență — amintiți-vă de mereu cele trei întrebări-cheie — la care eroul principal nu avea voie să cadă! Nu vă speriați, «în stadiul actual» sancțiunea pentru cei care nu răspund corect la întrebări, nu va fi tot atît de aspră. Așadar, vreți să vă testați inteligența? Vă propunem în concurs, cinci teste. Nota se dă ținîndu-se seama atît de numărul răspunsurilor corecte cît și de timpul cel mai bun obținut. Criteriul după care trebuie să vă conduceți? El depinde de inteligența dv.

Răspunsurile la pag. 223

TEST 1

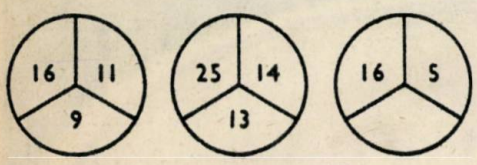

Deduceți cifra care trebuie înscrisă în secțiunea liberă.

TEST 2

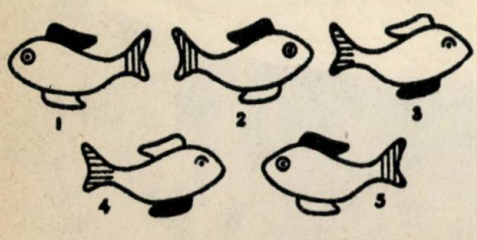

Eliminați intrusul.

TEST 3

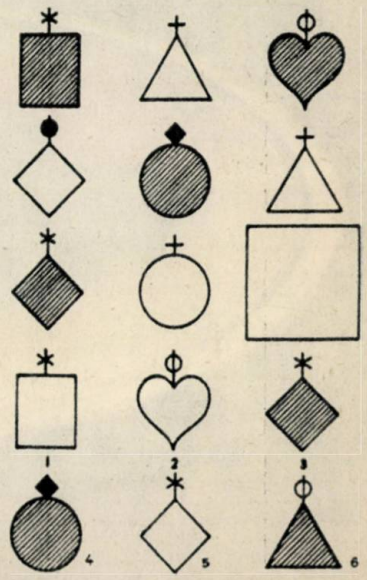

Puneți în căsuța albă, unul dintre cele 6 desene numerotate.

TEST 4

Găsiți cel mai scurt drum de la «start» pînă la țintă «Z». Linia nu trebuie să fie întreruptă și nici să se întretaie cu alte linii. Nu faceți cale întoarsă, plecînd de la Z spre start. (Maximum de timp pentru toate cele trei desene: 3 minute!)

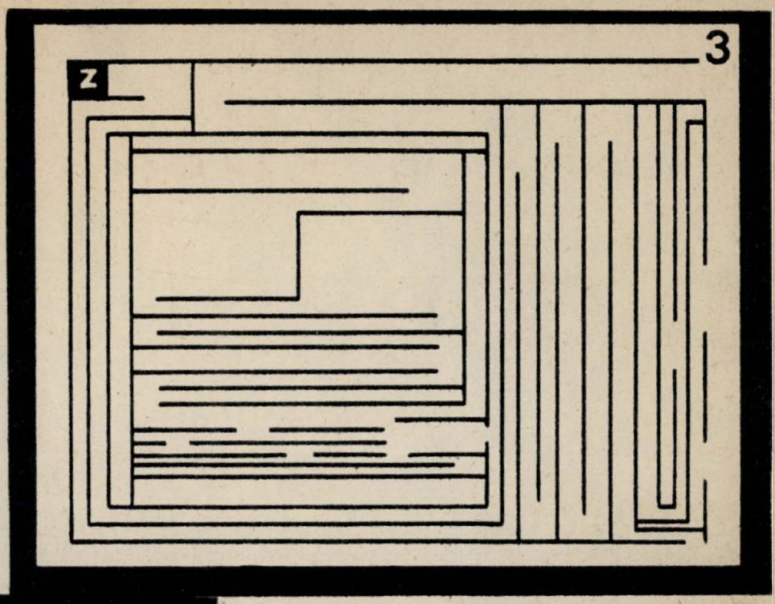

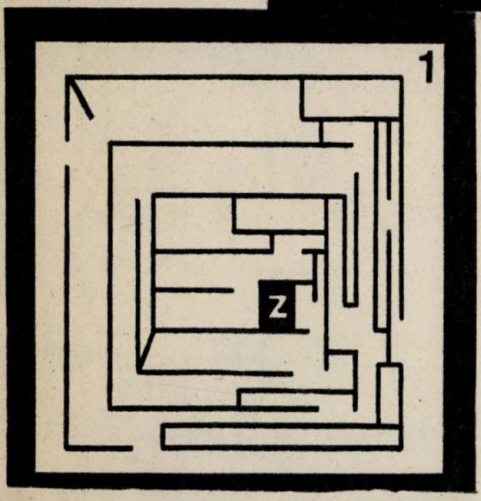

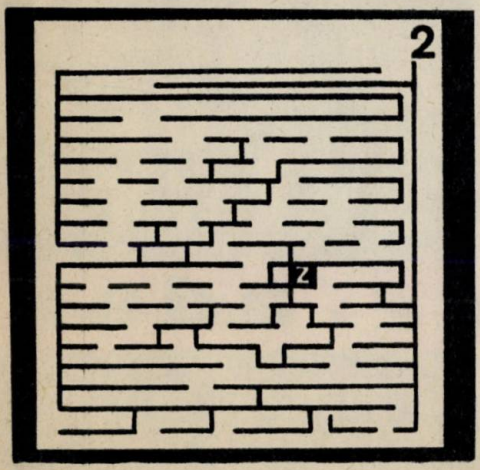

TEST 5

De data aceasta probele sînt fără ceas. Lucrați în ritmul dv. obișnuit. Țineți seamă de următoarele condiții: temele trebuie soluționate fără întrerupere — numai atunci rezultatul asupra puterii de concentrare va fi cel just; aveți grijă ca în acest timp să nu vă tulbure nimic; rezultatele trebuie notate imediat în pătratele din stînga-jos.

Deci, cît face suma numerelor înscrise în triunghiuri (A) în cercuri (B) și în hexagoane (C)?

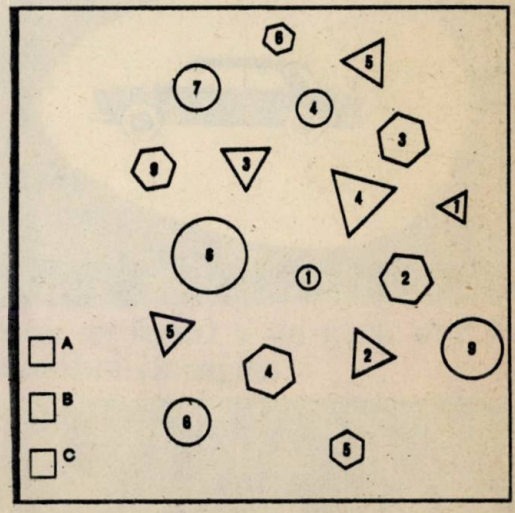

Chiar dacă nu e fragil ca un ou,
asigurați automobilul dv. la **adas**

CARACTERISTICI ŞI MODUL DE UTILIZARE

Produsul «Parchetin» este White spirit rafinat, parfumat cu 1‰ acetat de amil.

Are miros caracteristic, corespunzător produsului parfumat.

Se întrebuinţează la curăţirea şi întreţinerea parchetului.

Este strict interzisă folosirea parchetinului în alte scopuri şi în special la curăţirea lifturilor şi altor locuri, prevăzute cu contacte electrice.

Parchetinul se va transporta numai în vase curate şi bine închise.

Se va manipula cu mare atenţie în vederea păstrării calităţii.

Nu folosiţi Parchetinul în alte scopuri

Depozitarea se va face:

— în vase perfect curate şi ermetic închise; la locuri cu temperatură scăzută;

— departe de orice sursă de căldură sau flacără.

În timpul folosirii «Parchetinului» şi pînă la aerisirea completă a încăperii se vor lua următoarele măsuri:

— ferestrele să fie larg deschise;

— să se evite locuirea în camera respectivă pînă la aerisirea completă;

— să nu se întrebuinţeze chibrituri, brichete sau orice altă sursă de flacără şi căldură în camera respectivă sau în apropiere pînă la aerisirea completă (dispariţia completă a umezelii de pe parchet şi a mirosului caracteristic);

— nu se va face focul la bucătărie sau altă încăpere alăturată.

Grăbirea evaporării (aerisirii) se va face cu ajutorul a două deschideri opuse prin circularea naturală de aer curat şi uscat.

M.P. — D.G.D. COMERCIALIZAREA PRODUSELOR PETROLIERE

CADOURI

PLĂCUTE

UTILE

IEFTINE

Servicii de masă, lichior, cafea etc.

Vaze de flori și bibelouri decorative

produse de:

COMPLEXUL INDUSTRIAL DE

„STICLĂ ȘI FAIANȚĂ"

Sighișoara

Alfred Hitchcock? Aproape o legendă. În 1969 împlinește 70 de ani de viață — (s-a născut într-o zi de 13 — 13 august 1899 — într-o Londră cufundată în ceață.) și 44 de ani (primul său film l-a realizat cînd împlinea de două ori 13 ani, în 1925) de cînd, ascuns în spatele aparatului de filmat își pîndește publicul ca să-l... sperie. E o „joacă" pe care o propune cu artă, inteligență și umor. „Unele filme sînt bucăți de viață, spune el. Ale mele, sînt felii de prăjitură". Nu vă încredeți. Sînt prăjituri-farsă. Subiectele pe care le-a detectat din literatura anglo-americană și le-a „rescris" pe peliculă ca și poveștile selectate cu grijă în volum se pot recomanda pentru o bună... insomnie. Dar, atenție: în pofida aparențelor, marele maestru al suspense-ului nu se oprește doar aci. El ne invită la o fină analiză, la o observare de subtilitate a raporturilor dintre personajele urmărite. Un exemplu? Vă oferim din selecția Hitchcock intitulată „A nu se citi noaptea", o povestire a nu mai puțin celebrului Ray Bradbury.

de RAY BRADBURY

Era o noapte caldă de vară. Micul orășel din inima provinciei Illinois era complet izolat, în juru-i — rîu, pădure și rîpă. Trotuarele mai dogoreau încă după căldura de peste zi. Se întunecase și magazinele se închideau.

De fapt, luna era în dublu exemplar: luminosul cadran al orologiului de la tribunal — negru și solemn — și cealaltă, adevărată, de culoarea vaniliei, care urca încetișor pe cerul albastru închis. În bar, ventilatoarele bîzîiau și în umbra marchizei rococo oamenii de la mese erau invizibili.

Pe trotuarele din cărămidă, înroșite de crepuscul, copiii se mai jucau încă. Porțile gemeau din balamale de fiecare dată și se închideau apoi cu zgomot sec. Iarba și arborii țipau de căldură.

Singură pe terasa din fața casei, cu un pahar de citronadă în mîinile albe, stătea Lavinia Nebbs. Arăta foarte tînără în ciuda celor 37 de ani împliniți. Din cînd în cînd vorbea gînditoare. Era în așteptare.

— Am sosit, Lavinia.

Lavinia se întoarse. În mijlocul tufelor care parfumau seara, Francine, la 35 de ani, îmbrăcată în alb, părea o fetiță.

Domnișoara Lavinia Nebbs se ridică, lăsă paharul și închise ușa casei.

— O seară potrivită să vedem un film.

— Unde plecați, mă rog? strigă bunica Hansom din balconul de vizavi.

Răspunsul veni fără întîrziere de dincoace de vălul întunecat care le separa.

— La cinema Elite, să-l vedem pe Harold Lloyd în „Trăiască pericolul".

— Pe o astfel de noapte n-aș ieși din casă! suspină bunica Hansom. Mai ales de cînd cu haimanaua care sugrumă femeile. Eu una îmi iau puşca şi mă încui...

Uşa bătrînei doamne pocni şi cheia se întoarse în broască.

Cele două femei plecară. Lavinia simți aburul fierbinte al trotuarului. Părea un cuptor supraîncălzit. Sub paşii lor asfaltul scîrțîia ca o coajă de pîine prăjită prea tare iar căldura le învăluia picioarele.

— Lavinia, aşa-i că tu nu crezi tot ce se vorbeşte despre haimana?

— Femeilor le place trăncăneala.

— Cum, nu-i de ajuns că Hattie Mc Dollis a fost omorîtă acum o lună şi mai înainte Roberta Ferry? Dar Eliza Ramsell care a dispărut...

— Pariez că Hattie Mc Dollis a fugit cu un comis voiajor...

— Bine, dar celelalte... celelalte care au fost strînse de gît... sînt patru. Se zice că au fost găsite cu faţa vînătă şi cu limba afară...

Ajunseră în faţa rîpei care tăia oraşul în două. În urmă se zăreau casele luminate şi muzica aparatelor de radio venea ca un ecou. În faţa lor groapa adîncă şi umedă era cufundată în întuneric.

— Ce-ar fi să nu mai mergem la cinema? spuse Francine. Haimanaua este în stare să ne urmărească şi să ne omoare. Nu prea îmi place rîpa asta. Uită-te ce întunecată-i! Un loc bun de pîndă.

Din fundul văgăunei se ridica zumzăitul intens al muştelor şi ţînţarilor.

— În orice caz nu eu voi fi victima — reluă Francine. Nu trec eu noaptea tîrziu peste groapa asta îngrozitoare. Tu ai să fii, Lavinia. O să cobori treptele pînă la podul de deasupra ca să treci dincolo... şi poţi să ştii dacă nu stă ascuns în spatele vreunui pom, gata să te înhaţe? Nici la biserică nu m-aş fi dus azi dacă ar fi trebuit să trec peste rîpă, singură, chiar şi în plină zi.

— Prostii, făcu Lavinia Nebbs.

— La urma urmei tu faci drumul, nu eu. Şi umbrele!... Lavinia, cum dumnezeu poţi suporta să stai singură în casa aia?

— Fetelor bătrîne le place singurătatea — spuse Lavinia.

Ea arătă o cărare întunecată.

— Să scurtăm drumul.

— Mi-e frică.

— Este încă devreme. Haimanaua iese mai tîrziu.

Rece ca o îngheţată, Lavinia îşi luă prietena de braţ şi o ajută să coboare cărarea şerpuitoare, plină de furnici şi ţînţari.

— Să fugim! şopti Francine.

— Nu!

Dacă în acel moment Lavinia nu ar fi întors capul, n-ar fi văzut nimic. Dar exact în clipa aceea îl întoarse şi văzu. Atunci privi şi Francine. Văzu şi ea.

Încremeniră în mijlocul potecii fără să creadă ochilor.

În întunericul dens al unor arbuşti, întinsă, doar pe jumătate ascunsă, vrînd parcă să profite de lumina dulce a stelelor, stătea Eliza Ramsell.

Francine urlă.

Femeia zăcea pe pămînt ca un om care face pluta pe apă; luna îi picurase pe faţă stropi argintii. Avea ochii mărmuriţi şi limba atîrnînd.

Lavinia simţi că rîpa se învîrteşte în juru-i ca la un manej cu căluţi din lemn. Francine gîfîia, sufocată. De abia după cîteva clipe de tăcere Lavinia izbuti să bîiguie:

— Trebuie anunţată poliţia.

*

— Lavinia, te rog, te implor, ţine-mă. Mi-e frig. Oh! Nu mai mi-a fost aşa de frig de astă-iarnă.

Lavinia o susţinea pe Francine, iar poliţiştii scormoneau rîpa. Flash-urile fulgerau, vocile se amestecau. Era aproape opt şi jumătate seara.

— Simt nevoia unei jachete groase de parcă am fi în decembrie — spuse Francine care ţinea ochii închişi şi îşi sprijinea capul de umărul Laviniei.

Poliţistul spuse:

— Puteţi pleca acum. Aş dori să treceţi mîine pe la comisariat pentru a completa declaraţia.

Lavinia şi Francine se îndepărtară de poliţist şi de corpul culcat în iarbă care acum era acoperit cu un cearşaf. Inima Laviniei bătea puternic. Şi ei îi era frig. Aproape că avu impresia că pe braţele ireal de albe cad fulgi de zăpadă. De abia acum îşi dădu seama că de fapt ea răspunsese la întrebări în timp ce Francine plînsese tot timpul.

Un alt poliţist întrebă:

— Vreţi să vă conducă cineva?

— Nu, nu vă deranjaţi — răspunse Lavinia.

Şi îşi continuară drumul.

— Nu pot să mi-o închipui aşa, întinsă pe jos. Nu pot crede că i s-a întîmplat una ca asta! Sînt pe punctul de a uita. Mă forţez să uit. Trebuie să uit!

— N-am văzut de cînd sînt un mort — spuse Francine.

Lavinia îşi consultă ceasul-brăţară.

— Nu-i decît opt și jumătate; trecem s-o luăm pe Helen și mergem la cinema.

— La cinema?

— Bineînțeles, este exact ce ne trebuie.

— Lavinia, nu ești în toate mințile!

— Trebuie să uităm! Nici nu merită să îți minte așa ceva.

— Dar Eliza... stă acolo și...

— Avem nevoie să rîdem. Mergem la cinema ca și cînd nu s-a întîmplat nimic.

— A fost prietena ta, a mea...

— Nu mai putem face nimic pentru ea. Pentru noi însă, da. Pricepe odată, n-am să merg acasă să mă vaiet. Nu vreau să mă mai gîndesc la ea. Vreau să mă ocup cu orice, dar cu asta nu.

Ele începură să urce pe întuneric o potecă plină de pietre. Auzind voci se opriră.

— Eu sînt haimanaua. Eu sînt haimanaua. Eu omor oameni...

— Și eu sînt Eliza Ramsell. Privește-mă, sînt moartă. Vedeți cum îmi atîrnă limba din gură...

Francine strigă:

— Derbedeilor, afurisiților! Plecați acasă, ieșiți din ripă, mă auziți? Mergeți acasă, mergeți acasă, mergeți acasă!

Copiii lăsară baltă jocul și o luară la fugă. Rîsetele lor turburară liniștea nopții. Francine continuînd drumul începu să plîngă.

*

— Am crezut că n-o să mai ajungeți niciodată, doamnelor! exclamă Helen Green lovind cu piciorul în treptele verandei. De fapt n-ați întîrziat decît o oră, dacă nu vă e cu supărare.

— Noi... începu Francine.

Lavinia o ciupi ușor de braț.

— Am avut un șoc. Cineva a găsit-o pe Eliza Ramsell moartă într-o groapă.

Helen icni:

— Cine a descoperit-o?

— Nu știu.

Cele trei femei rămaseră o clipă nemișcate privindu-se.

— De fapt hotărîsem să mă închid în casă, spuse în cele din urmă Helen.

Dar plecă totuși să-și ia o jachetă. În lipsa ei Francine șopti cu o voce crispată:

— De ce nu i-ai spus?

— Ce rost are s-o tulburăm? Avem tot timpul mîine, răspunse Lavinia.

Cele trei femei porniră în susul străzii mărginite de pomi umbroși și case zăvorîte de două ori, de ferestre cu perdele sau obloane bine trase și lumini stinse.

„Ce ciudat — își spuse Lavinia Nebbs. Într-o noapte frumoasă ca asta, copiii ar trebui lăsați să zburde în libertate și să-și lingă înghețatele și cînd colo sînt închiși în case, cu ușile și ferestrele ferecate. Șotronul desenat cu creta pe asfaltul fierbinte stă degeaba".

— Sîntem de-a dreptul nebune că umblăm noaptea pe stradă, spuse Helen.

— N-o să ucidă trei femei odată. Ne salvează faptul că sîntem trei. În al doilea rînd este prea devreme și apoi crimele nu se comit una după alta.

O umbră trecu prin față. O siluetă vagă își făcu apariția. Ca împunse cu acul cele trei femei urlară în cor.

— V-am dus! Țîșnind la lumina unei raze de lună, un bărbat, care ieșise din spatele unui copac, începu să rîdă:

— Eu sînt haimanaua...

— Tom Dillon!

— Tom!

— Tom, spuse Lavinia, dacă mai faci o glumă proastă ca asta, te blestem să ajungi ciuruit de gloanțe.

Francine începu să plîngă.

Tom Dillon deveni serios:

— Îmi pare nespus de rău.

— Știi ce i s-a întîmplat Elizei Ramsell? interveni Lavinia. Este moartă și dumneata te amuzi speriind femeile. Ar trebui să-ți fie rușine. Nici să nu ne mai vorbești.

— Oh!..,

Schiță gestul să le urmeze.

— Să faci bine să stai unde ești, domnule Ucigaș și dacă te plictisești, joacă-te de-a frica, spuse Lavinia. Du-te să vezi figura moartei și să ne comunici dacă ți se pare distractivă.

Ele își continuară apoi drumul pe strada luminată doar de stele. Francine continua să-și țină batista pe obraji.

— Francine, o rugă Helen, n-a fost decît o glumă. De ce plîngi așa?

— Cred că e mai bine să-ți spun, Helen. Noi am descoperit cadavrul Elizei și te rog să mă crezi că n-a fost o plăcere. Facem ce ne stă în puteri ca să uităm! De aceea mergem la cinema. Să nu mai vorbim despre asta. Ce e prea mult nu-i sănătos. Pregătește banii pentru bilet, ajungem imediat.

În bar ventilatoarele mari cu palete din lemn vînturau aerul greu, amestecînd mirosul dulceag de limonadă cu tot felul de băuturi.

— Dați-mi o pungă cu bomboane de mentă — spuse Lavinia vînzătorului.

Fața acestuia era palidă și obosită ca și a trecătorilor întîlniți pe străzile pustii.

— Le vom mînca la cinema — explică ea omului care umplea o pungă de hîrtie.

— Arătați excelent în seara asta, spuse el. Erați atît de proaspătă astăzi la prînz, domnișoară Lavinia, cînd ați venit să cumpărați ciocolată, și atît de frumoasă încît cineva a rămas uimit.

— Serios?

— Sînteți remarcată! Un domn venit la bar v-a privit și m-a întrebat: — Cine e?

În timp ce vorbea continua să umple punga cu bomboane.

— Era un individ într-un costum închis și cu fața slabă, palidă...

— Cine să fie? Lavinia Nebbs, cea mai frumoasă celibatară a orașului... i-am răspuns. — Este frumoasă — a aprobat el. Unde locuiește?

În clipa aceea vînzătorul se opri și își ascunse privirea.

— Nu i-ai dat adresa, nu-i așa? gemu Francine. Mă auzi, sper că nu i-ai dat-o? Spune!

— Știu că am greșit, m-am gîndit la asta pe urmă... am spus: Locuiește pe lîngă Park Street, dacă știți, lîngă rîpă. Nu mi-am dat seama. Abia acum cînd a fost găsit cadavrul... mi-am zis: „Ce-ai făcut?!".

El întinse punga plină.

— Idiotule! urlă Francine cu ochii în lacrimi.

— Îmi pare rău... s-ar putea însă să fie ceva fără importanță.

— Nu mai spune... șuieră Francine.

Lavinia asculta fără să clipească. Era incapabilă să spună ce simțea. De fapt nu simțea ceva deosebit, poate o furnicătură nervoasă în gît. Voi să achite.

— Nu-i nevoie, vi le dăruiesc.

Vînzătorul plecă ochii și începu să scuture hîrtiile.

— Acum știu exact ce trebuie să facem, spuse Helen ieșind din magazin. Mergem glonț acasă. N-am chef să iau parte la o vînătoare de oameni și țintă să fii tu, Lavinio... căci asupra ta s-a oprit omul. Tu ești viitoarea victimă. Vrei să te găsim moartă în văgăună?

— Vedeți-vă de treabă, era un om ca toți ceilalți, spuse încet Lavinia.

— Și Tom Dillon este un om ca toți ceilalți dar n-ar fi exclus să fie el criminalul.

— Am impresia că sîntem toate trei extenuate, interveni Lavinia cu înțelepciune. Eu vreau la cinema. Dacă sînt o viitoare victimă puțin îmi pasă. O femeie are puține motive să se agațe de viață, mai ales o fată bătrînă ca mine care are 37 de ani. Așa că, dacă n-aveți nimic împotrivă, lăsați-mă să mă distrez. Am destul bun simț. Logic vorbind, după ce a ucis-o pe Eliza, el nu va mai ieși în seara asta. Nu zic că nu se va mai întîmpla ceva peste o lună, cînd poliția va slăbi supravegherea. Atunci o să aibă iar chef de crimă. Trebuie să ai chef să ucizi oamenii; nu știați? Cel puțin judecînd după felul cum acționează el. Deocamdată, vă asigur, se odihnește. De fapt, n-am nici un chef să merg acasă și să fierb în suc propriu.

— Ai uitat figura bietei Eliza?

— N-am privit-o decît o singură dată și sînt în stare să-mi impun să uit. Vedeți că sînt tare, și pe urmă toată discuția asta este ridicolă. Eu nu sînt frumoasă.

— Ba da, Lavinio, ești frumoasă. Ești cea mai frumoasă acum, cînd Eliza...

Francine se opri brusc apoi continuă:

— ...dacă ai fi fost ceva mai binevoitoare, ai fi fost de mult căsătorită.

— Încetează cu smiorcăiala, Francine. Am ajuns la cinema. Dacă nu vreți, n-aveți decît să vă întoarceți. Eu rămîn să văd singură filmul și tot singură mă întorc acasă.

— Lavinia ești nebună. Cum o să te lăsăm aici...

După cîteva minute de discuție, Helen și Francine dădură să plece dar cînd văzură că Lavinia își achită biletul, o urmară în sală.

Prima parte a spectacolului se terminase. În sala slab luminată și mirosind încins își făcu apariția directorul și anunță:

— Poliția a cerut să închidem devreme în seara aceasta. Deci vom fi cu toții acasă la o oră convenabilă. Vom proiecta filmul imediat. Spectacolul va lua sfîrșit la orele 11. Sfătuim pe toată lumea să pornească direct spre casă fără să se mai oprească pe drum. Nu dispunem de un număr mare de agenți, dar cei care există vor sta la posturile lor.

— Discursul îl ține pentru noi, Lavinia. Pentru noi.

Lavinia se simți strînsă de ambele brațe.

În mijlocul ecranului întunecat se aprinseră cuvintele „Trăiască pericolul".

— Lavinio, murmură Helen.

— Ce mai vrei?

— Cînd am intrat în sală, un bărbat în costum închis a traversat strada în același timp cu noi. Este aici, în spatele nostru.

— Fii serioasă, Helen!

— Stă exact în spatele nostru.

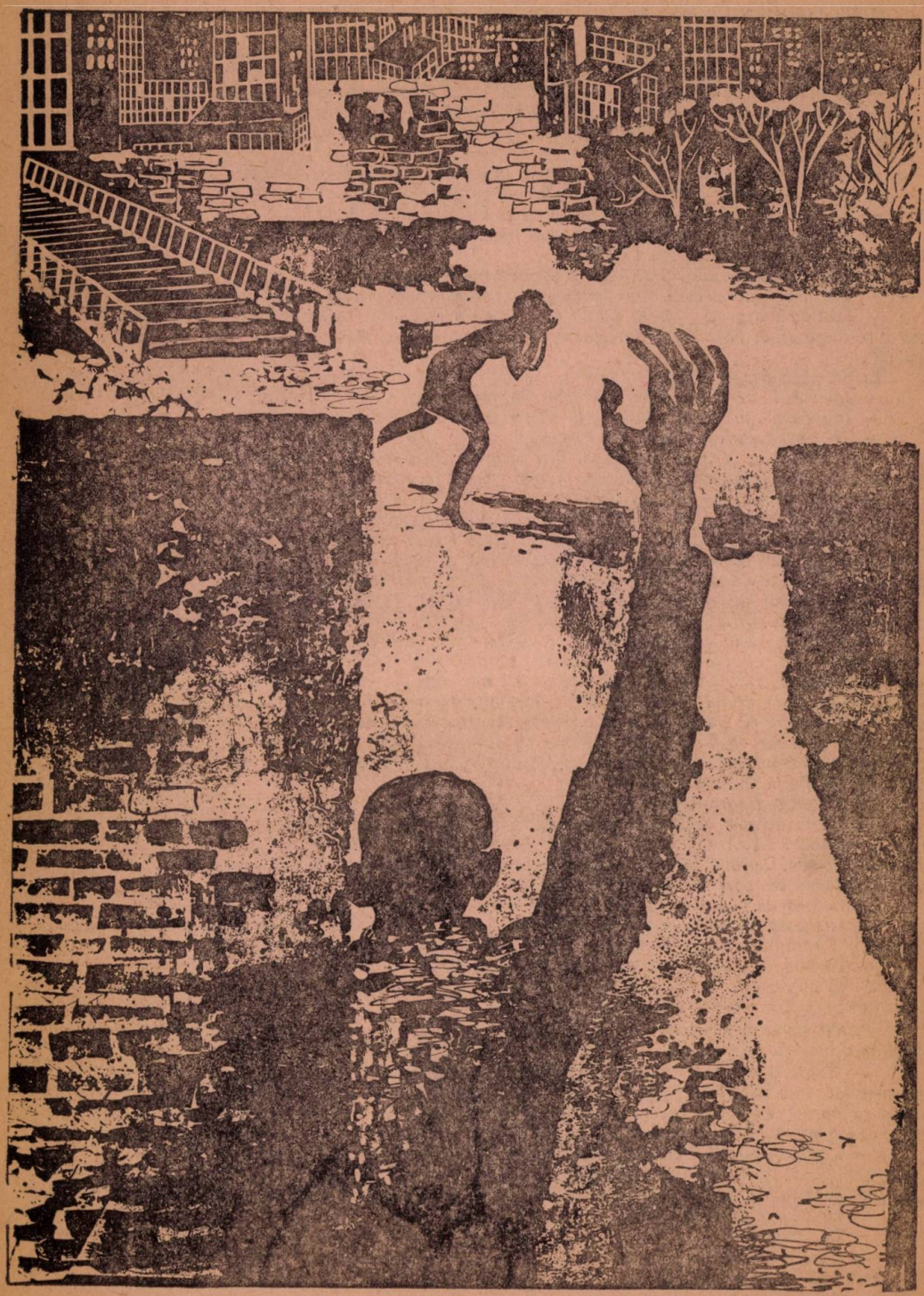

Desene de C. MĂLIN